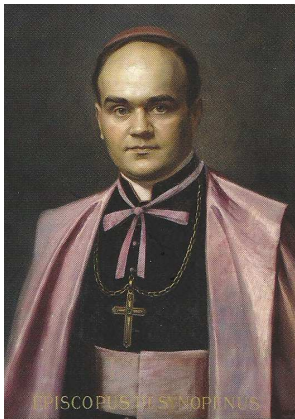

Egy emléknep apropóján

Meszlényi Zoltánok. Egy ordas, tébolyult eszme áldozatai. Vajon mikorra törlesztjük adósságunkat? Feléjük, a történelem felé, önmagunk felé. Mert ezzel magunknak is tartozunk. És a minket követő generációknak. A „beszélj el fiaidnak” (Kiv. 10,2) bibliai parancsa úgy érzem, erre is érvényes.

Régi emlék sejlik föl bennem, valahonnan '89 tavaszáról. Az egész világot föl kavarta ami Kínában, a Tienanmen téren történt. Diákok, munkások, hivatalnokok szabadságvágyát törte le, zúzta szét a mindenható párt acélhengere. Százak vesztették életüket, ezrek sebesültek meg az összecsapásban. Röviddel az események után egyik tanárunk nekünk szegezte a kérdést: mi képp értékeljük, ami a Nagy Fal árnyékában a Sárga folyó hazájában történt.

A hozzászólások igencsak megleptek. Elképedtem társaim reakcióin, mert azok kivétel nélkül elmarasztalóak voltak. Meglátásuk szerint az erődemonstráció jogos és igazságos volt, mert végtére is rendnek kell lennie. Nem bírtam tür-

Újra nézem a két töztetni magam. Szót kértem. Én a diákok oldalán állok - feleltem, s felháborítónak tartom a hatalom arrogáns, embertelen föllépését. Döbent csend lett a teremben. Csana, - idős tanárunk - hangja szakította meg a kínos hallgatást. Köszönte a véleménynyilvánítást. Valami azt súgta: egyet értünk. Csak remélhetem, nézetemmel nem maradtam egyedül és a hasonlóan gondolkodók a „hallgatni arany” mondás csalóka álcája mögé rejtőztek.

A kiállítás nem volt hőstett. Messze nem. Csupán egy fiatal szemnyitogatása, elszánt igazságkeresése. De volt előzménye. Annak a bizonyos „belső Hangnak” imperatívusza, olvasmányélmények és még valami: szülői útmutatás. Édesapám elbeszélése. Egy hazug, álságos korról. Amikor „az ember úgy elaljasult”, amikor „mindenki szem volt a láncban.” Ma is hálás vagyok neki, hogy beszélt ezekről. Hogy *mert* beszélni ezekről. Hogy mércét, látásmódot adott. Hogy a fehéret fehérnek nevezte, a feketét meg feketének.

Horváth Lóránt
plébános

Jó hírekre éhezünk

Felrobbant, ütközött, bent ragadt, lezuhant – ismerős igék a napi, világi médiából. A kedves nézők, hallgatók és olvasók azonban kezdenek megcsömörlelni a borzalomtól és a szenzációtól – vélekedik a jó híreket közlő portál főszerkesztője.

Sokszor lehet az a benyomásunk, hogy a tévéhíradókban és magazinműsorokban látott-hallott információk és képsorok a maguk hangsúlyaival együtt reális leképezései a minket körülvevő világnak. Észrevétlenül el hisszük, hogy mindarról, ami a nagyközönség előtt megjelenik, érdemes tudni. A gyakran szenzációhajhász, félelmeinkre apelláló hírek – ha egyáltalán valóban annak lehet őket nevezni – felkarcolják biztonságérzetünket, hogy a röpke néhány percben szerzett sérüléseinket olyan értesülések kötözzék be, mint az, hogy valamelyik állatkert lakója új utódnak adott életet. Történnék még szép dolgok is ezen a világon – nyugtázzhatjuk a nap végén meglegedetten.

Nemcsak arról van szó, hogy a híradásokban – különösen a kereskedelmi médiumokban – úgynevezett színes hírek jelennek meg, hanem arról is, hogy hiányoznak a jó hírek, mintha azok közvetítésével a világ a rendkívüliségét, az események, netalán maga az élet a fajsúlyosságát veszítené el. Sokan vannak, akik szerint viszont éppen az ellenkezője igaz. Az egyik, médiával hivatásszerűen nem foglalkozó hírfigyaszto megelégedte a kérétenül is rázúduló negatív impulzusokat, és egy profi csapatot maga köré gyűjtve megalapított egy olyan hírportált, amelynek szerkesztői a megszokottól eltérően látják és láttatják a világot.

Világiak missziója a médiában

– Szeretnénk, hogy a pozitív események jobban eljussanak az emberekhez – nyilatkozta portálunknak Fodor Márta, a Pozitív Nap nevű hírportál főszerkesztője. – Hiánypótló és missziós törekvés ez, hiszen a napi aktualitások mellett sok olyan kezdeményezéssel is foglalkozunk, amelyek nem biztos, hogy kapnának publicitást, mégis úgy gondoljuk, hogy érdemes róluk tudnia a nagyközönségnek.

Bár a portál nem fedi le a teljes hírkínálatot, figyelemre méltó szemlét nyújt azokból a jó hírekből, amelyek gyakran nem rendkívüli eseményeket, hanem hosszútávra szóló törekvéseket jelentenek. Az internetes felület nyár óta ad hírt belföldi és külföldi eseményekről, többek között az oktatás, az egészségügy, a kultúra, a tudomány, a gazdaság és a sport területéről. A főszerkesztő elmondta, értékeket közvetítenek, ugyanakkor nem kötődnek sem felekezethez, sem politikai oldalhoz.

Nem elvesz, hanem hozzáad

– Egy hír attól jó, hogy nem elvesz, hanem valamit épít, hozzáad a jelenlegi világunkhoz. Lehet az egy jó kezdeményezés, valaminek a megnyitása, egy önkéntes misszió, jó gazdasági mutatók vagy egy nagyon pici dolog is, a lényeg az, hogy jó szándékot tükrözzön. A jó hír mellett az ember nem azért áll meg, mert félelmet vagy szorongást kelt benne, hanem mert tetszik, mert több lett tőle, már csak azáltal is, hogy megtudta.

Felvetődik a kérdés, nem ugyanolyan (ön)ámítás és önszuggeszció-e csak pozitív híreket közzélni, mint amilyen a szenzációhajhász ábrázolás.

– Nemcsak kifejezetten jó híreket közvetítünk, hanem létező jelenségekről is beszámolunk, amelyek kapcsán azzal is foglalkozunk, hogy hogyan lehetne jobbá tenni őket – számolt be Fodor Márta. A főszerkesztő szerint megközelítés kérdése, hogy ugyanazt a tényt hogy ábrázolja a média: be lehet állítani valamit katasztrófának és lehet hangsúlyozni azt is, hogy mi benne a jó.

– Nem vagyunk elvakultak, mintha minden rendben lenne a világon, de lehet máshogy is értelmezni a dolgokat, és mi úgy gondoljuk, hogy kell is. Tény, hogy az ember nagyon le tud ragadni a saját maga és a környezete nyomorúságos helyzetén. Mi azt szeretnénk megmutatni, hogy minden nehézsége ellenére is nagyon jó az élet.

A főszerkesztő hozzátette, sok más médiummal ellentétben nem kihasználni akarják az olvasók gondolkodásmódját, hanem elgondolkodtatni szeretnék őket. Azt is elárulta, reményei szerint a portál görbe tükör lehet más médiumok számára. A pozitívnap.hu látogatottsága minden reklámkampány nélkül két hónap alatt elérte a napi tízezer főt. Bár törekvésük talán csepp a tengerben, az embereknek úgy tűnik, van igényük arra, hogy ne a kapott, sötét szemüvegen keresztül lássák a világot.

Jakus Ágnes

Forrás: parokia.hu

Száz házasságból ötvenkettő válással végződik

Bizonyítva: a házasság a legideálisabb

A legtöbb német ember számára a házasság a tartós párkapcsolat kiteljesedése, derült ki egy friss felmérésből. A frigyben élők többsége azért mondja ki a boldogító igent, hogy partnerkapcsolatának szilárd keretet adjon.

Egy reprezentatív felmérés szerint a német lakosság 71 százaléka támogatja a házasság intézményét. Szerintük a frigy továbbra is abszolút ideális és korszerű. A válaszadók csupán 28 százaléka nem tartja fontosnak az esküvőt. A megkérdezett párok 86 százaléka szerint a házasság elsősorban a szerelem bizonyítéka.

Manapság egy német menyasszony az első házasságkötésnél körülbelül 30 éves, a vőlegény pedig 2-3 évvel idősebb. A megkérdezettek 83 százaléka a környezetének is szeretné megmutatni, hogy párjával összetartozik. A házas nők 86, a nők férfiak 83 százaléka azért állt oltár elé, hogy partneri viszonyukat megerősítsék, annak hivatalos, kézzel fogható és egyértelmű alapot adjanak. A megkérdezettek 82 százaléka szerint felelősséget kell vállalni azért, akit szeretünk, 80 százalék pedig azt kívánja, hogy a párkapcsolata egész életében működjön.

„Születhet-e gyermekük a pároknak már a házasságkötés előtt” kérdésre a német válaszadók 54 százaléka szerint jöhet az utód az esküvő előtt. Az új szövetségi államokban (az egykori NDK területe) pedig 70 százalék gondolja ugyanígy. Németország keleti részén az újszülött gyermekek többsége házasságon kívüli, állítják a tanulmány elemzői. Az élettársi kapcsolatok és a hajadon anyák keleten sokkal gyakoribbak, mint nyugaton.

Törékenyek a házasságok

A házasságok soha nem voltak annyira törékenyek, mint manapság. Németországban évente mintegy 190 ezer házasságot bontanak fel, tízből négy pár valamikor elválik. Az utóbbi 12

évben a házasságon kívüli élettársi kapcsolatok 40 százalékkal növekedtek. Ezek a kapcsolatok viszont még sérülékenyebbek, tízből csak kettő éli túl a 2 évet. A válaszadók több mint fele (52 százaléka) helyesnek tartja, hogy az állam a házasságot jogilag előtérbe helyezi a más kapcsolati formákkal szemben.

A házasságban legveszélyesebb a félrelépés, állítja a válaszadók 46 százaléka. 30 százalék szerint a válások legfőbb oka a fásultság és a partnerek elidegenedése, 19 százalék pedig úgy ítéli, hogy az anyagi ügyek körüli viták veszélyeztetik leginkább a házasságot.

Itthon a házasság presztízse továbbra is erős

A magyar statisztikai valóság szerint 100 házasságból 52 válással végződik, évente közel 40 ezer házasság kötődik, és erre évente közel 21 ezer elválás jut. Magyarországon a közvélemény-kutatások adatai alapján ugyan hanyatlak a házassági kedv, de ennek ellenére a házasság intézményének presztízse változatlanul erős. A házasság továbbra is a legtámogatottabb és legmegfelelőbbnek tartott párkapcsolati, együttélési forma.

A házasság, illetve a házasság nélküli együttélés választásában a vallás fontos szerepet játszik. A házasságban élők között 10 százalékkal magasabb az egyház tanításait követők aránya, az élettársi kapcsolatban élők körében pedig ugyanennyivel magasabb a nem vallásosaké.

-bcs-

A megújuló energia lekörözte az atomot Németországban

2011-ben Németország több energiát termelt megújuló forrásokból, mint nukleáris, szén-, illetve gázerőművekkel, miután fellendítették a megújuló energia projekteket egy kis tőke bevonásával. A megújuló forrásból származó energia mennyiségét csak a lignit-tüzelésű erőművekből származó áram mennyisége előzte meg.

A BDEW (Bundesverband der Energie- und Wasserwirtschaft) jelentése szerint 16,4-ről 20%-ra növekedett a megújuló energia aránya, míg a lignitből előállított energia 24,6% az idei év során. Az atomerőművek által termelt áram mennyisége jelentősen visszaesett 2011-ben, mivel Angela Merkel bezáratta az ország nyolc legöregebb reaktorát a fukushimai katasztrófa után. A korábbi 22,4% helyett az elfogyasztott áramnak pusztán a 17,4%-a származott az atomerőművekből idén.

10 év múlva nem lesz működő atomerőmű Németországban

A tervek szerint Németország 2022-re leállítja az összes nukleáris erőművét. 2011-ben Németország több energiát termelt megújuló forrásokból, mint nukleáris, szén-, illetve gázerőművekkel, miután fellendítették a megújuló energia projekteket egy kis tőke bevonásával. A megújuló forrásból származó energia mennyiségét csak a lignit-tüzelésű erőművekből származó áram mennyisége előzte meg.

Fekete István Találka

- Misén találkozhatunk - mondta Sári.

- Misén... - döböntem meg, mert tizenöt éves életemben még csak nem is hallottam, hogy misén találkozni is lehet. Eddig úgy tudtam, hogy misén imádkozik az ember, ministrál vagy más kegyes dolgokat művel, de találkozni...?

Sári félreértette a tétovázásom.

- Félsz, ugye, nekivágni a bereknek... - és kis sé elnézett mellettem. - Persze a korai misén. Csak a néni jön velem. Meghívatlak, és egész nap együtt leszünk. De ha félsz...

- Ugyan! - legyintettem. - Itt várlak benneteket a templom előtt, vagy beülök a szokott helyre.

Sári szeme diadalmasan fellángolt, egy kis gyűrött virágot csúsztatott a kezembe, én pedig majd elsüllyedtem a boldogságtól.

Nagy szerelem volt ez, a vak is láthatta, érezni azonban csak mi éreztük, sőt - amint később kitudódott - csak én éreztem.

Ez a nevezetes találka Úrnapjára esett, és Sári azért mert kételkedni bátorságomban, mert az ő faluját s az enyémet nyolc kilométeres náderdő választotta el egymástól. Ha tehát ott akarok lenni a korai misén, még ködös, hajnali szürkületben kell nekivágni a csodálatos, de csalóka ingoványoknak. De hát akadály volt ez egy lángoló szívnek? Nem volt akadály! Ha ös gyíkok és repülő sárkányok leselkedtek volna tétova csapások mellett, akkor is mentem volna. Szóval: mentem.

Rendesen felöltözve, mert Úrnapján az így illik, és mert azt hittem, lekaszálták már a sásas rétet. De nem kaszálták le. Ráadásul akkora köd hentergett a nagy rétség fölött, mintha dunyhaterben jártam volna. Hiszen ismertem én a berek ösvényeit, de a ködben megváltozott minden: a harmattól súlyos sás, nád összevissza dőlt, eltakarva az utakat. Fele utat sem tettem meg, már ázott voltam, mint az ürge.

Szél nem volt, a nádas lassan világosodott és a madárvilág is csak tétován szólalt meg, aggodalmasan, mert a ködben közel lehetett a veszedelem.

A berekben kanyargó patakokon egy-egy ledöntött fatörzs volt a híd. Ingó-bingó alkotmány, síkos, mint a jég, és majdnem leestem az egyikről, amint váratlanul felbukkant mellőlem talán száz vadréce.

- Ördög bújjék belétek - zsörtölődtem, ámbar nyugodtan belehasalhattam volna a mocsárvízbe, ez már nem változtatott volna eleganciámon. Csatakos, piszkos voltam tetőtől talpig, és lépéseimre cipőm siralmasan szortyogott.

De azért a misén ott voltam.

Kívül reszketve, belül lángolva, várva az ismerős cipőcskék kopogását az ismerős köveken.

A cipőcskék késtek, a mise suttogva szárnyalt, az ablakok kivilágosodtak, a csengők szava is körülölelte a nagy Áldozatot, de nem ült mellém senki.

--Ita missa est...

Valami sírt bennem, de jó volt még ülni a melegedő csendben, elpihenő szomorúságban. Mintha simogatta volna valaki a szívemet.

Hazafelé már sütött a nap, zajongott millió madár, és az ünnepi ragyogásban kócsagok szálltak a berek felett elérhetetlen magasságban és csillogásban. Aztán elnyelte őket az idő és a messzeség.

Azóta sok minden elszállt, sok minden elmúlt. A nádas felett új kócsagok járnak, a templomban új cipőcskék kopognak és új szívek égnek lassuló lobogással.

Majd negyven év múltán megint ott jártam a berekben. Sóhajtott a nád, hallgatott az éj, pattogott a nádi tűz, és a kunyhó szénaágyán álomba simogattak régi emlékek.

- Valamelyik nap bemegyek a faluba - mondtam a barátomnak -, a korai misére. Nagyot néz majd Sári, ha odaülök melléje...

- Tavaly halt meg... Nem tudtad?

- Nem.

Aztán már nem beszélgettünk. Halk szél zengett a nádban, a tűz lángja rejtelmesen imbolygott, és árnyékok lengtek a néma vizek felett.

Aztán felkelt a hold, de elködösödtek a csillagok s a tüzet lágyan eltakarta a hamu.

És másnap újra nekivágtam a ködnek, a régi útnak, hogy idejében ott legyenek a korai misén, szelíd, tiszta találkán az emlékekkel.

Nem változott semmi. Ugyanolyan csatakos lettem, mint akkor, ugyanúgy megijesztettek a felzajló madarak, öreg bakancsom ugyanúgy szortyogott, és kicsit fáztam a padban, ámbar egyre jobban melegített az emlékezés belső lángja, és békésen elsimult bennem minden, amikor felkiáltottak a csengők, s megáldotta elmúlt jó időimet az örök Áldozat.

Az ablakon bevillant a kelő nap, a mise suttogott tovább, a virágok fonnyadó illatában mintha régi misék tömjénillata szállongott volna, és elmúlt emberek múlhatatlan szárnyú imádsága.

- Ita missa est...

Suhogott mellettem valami, kezemet mintha régi virág érintette volna, és öregedő szívemben elcsitult minden hiány, minden vágy, mert most, most nemhiába mentem a találkára.

(1955)

A HAMU TANÍTÁSA

A hamut néztem reggel, odalent,
A nagy kosárban, míg pihent puhán;
S szürke, elomló halmai felett,
Megéreztem egy nagy kérdőjelet.

A nagy kosárban, benne hallgatott
A fű, a fa, az erdő élete.
És kijelentést hordozott a csend,
Hogy hivatásának, mind megfelelt.

S míg a kapuban, a kosár hamu
Útjára készült némán, boldogan,
Hogy valahol, egy csöndes nyughelyen,
A földbe térjen, és humusszá legyen,

Úgy éreztem, hogy láthatatlanul,
Körülállják, a boldog kis szobák,
Körülállják a dermedt emberek,
És megköszönik, hogy otthonuk meleg.

Ott álltam én is, a kapu alatt,
És megáldottam én is a hamut.
S megköszöntem a kérdőjelet,
Melyet szívembe, Isten így vetett:

El tudsz-e égni lassan, másokért,
Mint egy darab fa, hogyha tűzbe vet
Dermesztő tében egyszer a kezem?
Szolgálsz-e zokszó nélkül nesztelen?

Akarsz-e égni szent oltáromon,
Névtelenül, mint egy a sok közül?
Ha életedből csak hamu marad,
Áldozod-e még úgy is magadat?

A hamut néztem, és néztem a szívem;
Árnyékok jártak a kapu alatt. -
– Én erre képes nem leszek soha;
De Jézus él és áll a Golgota!

Én éreztem, hogy ő a felelet
És éreztem, hogy benne az „igen”;
Isten Lelke távlatot nyitott,
Ott állt kibontva, ott állt a titok,

Hogy végtelen, nagy szoba a világ,
S hideg van benne, sokszor nagy hideg.
De lángra gyújtott életek dalolnak
az áldozatról, és övék a holnap.

Füle Lajos

Nem vagyok zseni

Nem vagyok zseni, mint Einstein,
sosem fogok a Holdon sétálni.
Nincs olyan hangom, mint az operaszórá Carusónak,
és sosem álltam az ENSZ szónoki emelvényén.

Az arcképem sosem fog bélyegeken megjelenni,
egyetlen utcát sem neveznek el rólam.
Nem készül majd rólam nyolcrészes tévésorozat,
és a pápaválasztásnál eddig még nem jöttem szóba.

Egy vagyok csupán a telefonkönyvben szereplő
milliók közül, *de a világ Teremtőjét szolgálom.*

Nem fogok klasszikusokat írni, sem szívet átültetni,
sosem leszek kapus a fociválogatottban,
sosem fogok Bud Spencerrel bunyókat kiprovokálni.
Nincs olyan arcom, hogy férfi manöken legyenek.

Egy vagyok csupán a telefonkönyvben szereplő
milliók közül, *de a világ Teremtőjét szolgálom.*

Nincs olyan kontóm, mint Onassisnak.
A Rekordok Könyvében nem fordul elő a nevem.
Nem érdeklődöm a botrányok és intrikák iránt,
így pedig a Blikk eddig megvolt nélkülem.

Egy vagyok csupán a telefonkönyvben szereplő
milliók közül, *de a világ Teremtőjét szolgálom.*

Nem utazom repülővel céges tanácskozásokra,
nem pókerезek olajsejkekkel a világ jövőjéért.
A logikámmal sosem verném meg a sakkvilágbajnokot.
Amit meg festek, a műtárgypiacon fabatkát sem ér.

Egy vagyok csupán a telefonkönyvben szereplő
milliók közül, *de a világ Teremtőjét szolgálom.*

I Arno Backhaus

(A szerző dalokat ír, keresztény „akcióművész” és evangélista.)

Gesztenyés süti Ihászék konyhájából

Hozzávalók:

Tészta: 2 csomag gesztenye massa, 25 dkg darált keksz, 10dkg margarin és 10dkg porcukor. Összegyúrjuk a hozzávalókat. Egy zománcos tepsi alját megszórjuk kevés darált kekszszel és a masszát belenyomkodjuk. Majd 1 csomag baba piskótát (20dkg-ost) 1,5 dcl tejből egy rumaromát összekeverünk és ebbe beleáztatjuk. A beáztatott baba piskótákat ráhelyezzük a gesztenye massa tetejére.

Krém: 3csomag vaníliás puding 2 csomag vaníliás cukor 9dcl-tej.8 evőkanál cukor ezt felfőzzük és ha kihült hozzá adunk 20dkg margarint 20dkg porcukorral kikeverve, ezt rákenjük a babapiskóták tetejére.

Máz: 2-3dcl tejszínt 2 habfixálóval felferünk és a kemény habot a vaníliás puding tetejére kenjük. Reszelt csokival, vagy csoki darával megszórjuk.

Jó étvágyat kívánunk hozzá!

ÖTLETEK NAGYBÖJTRE

- **Határozzuk** el, hogy előre elolvassuk a vasárnapi szentmise olvasmányait. Így mélyebben megértjük, mintha csak vasárnap hallanánk először.
- **Ha** nincs időnk mindegyikre, olvassuk el csak az evangéliumot!
- **Talán** még sohasem végeztünk egyórás szentségimádást. Keressünk egy templomot, ahol kipróbálhatjuk!
- **Gondoljuk** át, mire költünk túl sokat! Ruhára? Pizzára, hamburgerre? Zenék letöltésére? Válasszunk ki egyet, és „böjtöljünk” e téren, a megtakarított pénzt pedig adjuk rászorulóknak!
- **Amikor** leülünk a számítógép elé, és amikor a napi munka után felállunk onnan, csendesedjünk el, mondjunk néhány perces imát. Segítségünkre lehet pl. ez a jezsuita oldal.
- **Vegyünk** részt hétköznap is szentmisén! Egy hétköznap reggeli, délutáni vagy esti mise sokkal csendesebb, meghittebb is lehet, mint a vasárnapi.
- **Ha** nincs fészület a lakásunkban, vegyünk egyet, és tegyük ki az ágyunk fölé!
- **Olvassuk** el Márk evangéliumát! Ez a legrövidebb evangélium, amelyet akár egyszerre végig lehet olvasni, és amelyben a többi evangéliumnál is nagyobb hangsúlyt kap nagyböjt szimbóluma, a kereszt.
- **Vegyünk** részt keresztúti ájtatosságon! Péntekenként sok templomban van erre lehetőség.
- **Utazás** közben kapcsoljuk ki a rádiót vagy az mp3-lejátszót! Talán szokatlan a csönd, de így könnyebb odafigyelni saját magunkra és a környezetünkre.
- **Vegyünk** (elő) egy jó lelki könyvet, és tegyük az éjjeliszekrényre! Esténként olvassunk belőle egy-egy fejezetet! Sok jó könyvet találhatunk az interneten is.
- **Gondoljuk** át, melyik rossz szokásunk miatt nem tudunk azzá lenni, akinek Isten megálmodott! Nagyböjtben tudatosan hagyjunk fel ezzel a szokással!
- **Nemcsak** étellel böjtölhetünk, hanem bármi mással is. Olvassuk el a következő gondolatokat a böjtről, és gondoljuk át, mi az, amiről a nagyböjti időszakban le tudnánk mondani!
- **Úgy** is „böjtölhetünk”, hogy elhatározzuk: tartózkodunk a kritikus megjegyzésektől!
- **A nagyböjti** alamizsnálkodás abból is állhat, hogy behatóbban foglalkozunk valamilyen társadalmi jelenséggel, azaz utána olvasunk pl. a bevándorlás, az emberkereskedelem, a faji megkülönböztetés, az AIDS, a gyermekszegénység stb. témájának. Adománnyal támogathatunk egy szervezetet, amely az általunk megismert területen munkálkodik.
- **Imádkozunk** az emberekért! Ha az utcán vagy járművön meglátunk valakit, akinek úgy érezzük, szüksége van rá, mondjunk el érte egy imát! Gondoljunk Alexandriai Philón szavaira: „Mindenkivel légy szeretetteljes, mert bárkivel találkozol, mindenki nagy belső küzdelmet vív”.
- **Elalvás** előtt ismételgessük magunkban a Jézus-imát: „Uram Jézus, Isten Fia, könyörülj rajtam”.
- **Környezetünkben** számos lehetőség van az irgalmasság cselekedeteinek gyakorlására (Mt 25,35-36: „Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek”). Gondoljuk át, milyen szolgálatot vállalhatnánk nagyböjtben!
- **Gondoljuk** át, mi az, ami túl fontossá vált az életünkben, és jó volna kissé elfordulni tőle! Tegyük konkrét elhatározást!
- **A nagyböjt** eredetileg a keresztségre való felkészülés ideje volt. A megkeresztelt ember nagyböjtben felkészülhet a keresztségi fogadalom húsvéti megújítására. A kereszteléskor többek közt megígértük (vagy nevünkben a szüleink ígérték meg), hogy ellene mondunk a bűnnek. Járuljunk szentgyónáshoz! Ha régen gyóntunk, mondjuk meg a papnak, és kérjük meg, hogy segítsen!

Miért?

Uram, te mindent tudsz,
mondd meg nekem, hogy
miért sírnak a gyermekek,
miért gyászolnak az anyák?
Mondd meg, Uram, miért
lesznek hűtlenek egymáshoz a házastársak?
Miért éheznek a szorgalmasok,

miért laknak jól a lusták?
Miért szenvednek a jók,
miért ujjonganak a gonoszok?
Miért szenvednek a békességesek,
miért diadalmaskodnak az erőszakosak?
Miért szakadnak pártokra a jók,
míg egységet alkotnak a gyűlölködők?
Mondd, Uram, miért van ez így?
Kérdésedre az Úr ezt válaszolja:
NÉZZ RÁM, TÖVISKOSZORÚS ARCOMRA!

Szép-e az öregség?

Kár, hogy meg-
öregszünk! Vagy talán
mégsem?

Furcsa teremtménye Istennek az ember. Talán ösbűnünk hordja magában az örök elégedetlenséget? A kisgyerek alig várja, hogy iskolás legyen, az iskolás utálja az iskolát, felsőbb osztályba, majd egyetemre, szabadabb életformára vágyik. Az egyetemista hajtaná az éveket, hogy végre keresettel rendelkező, önálló felnőtt lehessen. Aztán kiderül, hogy nem jól választott szakmát, nehéz az elhelyezkedés, kevés a kereset. Míg ezen kesereg, múlik az idő, lassan 30 éves lesz...

Döbbenet... Kezdődik az öregedés... Míg a gyerek, a tini mindent elkövet, hogy külsejében is koránál többnek látsszon, 30 felett, az ember fő gondja az lesz, mit tegyen, hogy ne vegyék észre rajta az évek múlását. Mivel lehetne kisimítani a jelentkező első ráncokat? Befestetni vagy kitépkedni kell a lassan de feltartóztathatatlanul megjelenő első ősz hajszálakat? Felvehető-e még „ebben a korban”(!) a tavalyi kedvenc ruha, fürdőruha? Aztán tovább múlnak az évek, egyre nehezebb palástolni a kor okozta „kellemetlenségeket”: romlik a látás, szemüveg kell, kezdetben csak olvasáshoz, később állandóra. A ragyogó fogorban egyik-másik romlásnak indul, jó, ha csak egytől kell megszabadulni... Miért beszélnek a fiatalok olyan „halkan” körülöttünk? Biztosan rólunk van szó... nem akarják, hogy meghalljuk.... Egyre hamarabb elfáradunk, egyre „meredekebbek” az utcák... Egyre nehezebb végére járni a napi teendőknél... Fájnak az ízületek; nehéz lehajolni... Maholnap itt a nyugdíj! De jó! Több lesz a szabad idő, több jut az unokákra... Mehetünk színházba, hangversenyre! Vagy mégse? Mindenre több idő kell, mint évekkel ezelőtt. Hamarabb elfáradunk. Már nincs is kedvünk kimozdulni otthonról! Az unokákat, pláne a dédunokákat már nem szívesen bízzák ránk, nem tudunk utánuk futni a játszótéren, az iskolásoknak nem tudunk segíteni a tanulásban, hiszen mi még sok mindent másként, vagy egyáltalán nem tanultunk. A technikai eszközöket a gyerek sokkal jobban tudja kezelni, mint mi.

Rémes! Ez már igazi öregség! Jön a kétségbeesés, a kapkodás, mi lesz velem, ha már nem tudok hasznosat tenni?... Megöregedtem... De miért kell ettől kétségbe esni? Ez a dolgok rendje.

Egy öt éves kisfiú, aki nagyon szerette a nagyapját, a nagyapa temetése napján, játékában elmerülve, egyszer csak felsóhajtott: „Hiába, aki egyszer szület, annak meg is kell hálnia.” Egy idős férfi pedig így vigasztalta panaszkodó barátját: „Választhatunk: vagy elfogadjuk hogy fiatalon

meghalunk, vagy vállaljuk az öregséget minden kellemetlenségével együtt. Én az utóbbi mellett döntök.”

A kor előre haladtával nem csak a fizikai leépüléssel kell szembenézni, nem csak a test kivédhetetlen öregedése ellen kell harcolni. A test öregedése késleltethető, de nem kivédhető. A szellemé, a léleké azonban igen. A lelki öregedés - az ember maga és környezete számára egyaránt - nehezebben tűrhető minden testi erővesztésnél. De könnyebben orvosolható! Keress elfoglaltságot, keress társakat! Tedd a jót, Jézussal, Jézusért, Jézusnak! Don Bosco mondta: „Isten nem a munka értékét nézi, hanem a hozzáállásunkat. Ezért minden munka egyformán nemes, és ugyanannyi érdemet szerez Istennél.” „Az ember munkára született, de csak annak lesz könnyű a fáradság, aki szeretettel és kitartóan dolgozik.” „Ne vesztegessétek az időt! Tegyetek jót, tegyetek sok jót, és soha nem fogjátok megbánni” „Az imák és jótettek, amiket felajánlotok rokonaitokért, barátaitokért, mindenkiért, de különösen a tisztító tűzben levő lelkekért, valójában a ti javatokra is szolgálnak.” Keresztény ember tudja, hogy a földi élet nem lehet céltalan, sem tétlen, mert ez a felkészülés az eljövendőre. A Szentírásban azt olvassuk: „Ha nem lesztek olyanok, mint a gyermek...” (Mt 10,13-15) Milyen egy jó apa jó gyermeke? Hisz apjának. Örömmel fogad mindent, amit tőle kap (még a fenyítést is, hisz érzi, tudja, hogy az ő érdekében történik). Szófogadó.

Teljes bizalommal, minden helyzetben, nyugodtan bízza rá magát apjára. Szívesen van a társaságában, szívesen beszélget vele. A Mennyei Atya is ezt várja el tőlünk. Jézus azt mondta: „Ilyeneké a Mennyei országai!” Jézus azt is mondta: „Az Atya helyet készített nektek...” abban az országban, ahol Vele együtt vár ránk. A halál csak egy határátkelő hely. Ha „irataink” rendben vannak, nincs mitől félnünk. De hogy zavartalan legyen az utazásunk, szükség van barátokra, szükség, van hasznos tevékenységre, látszólag bármily csekélység is az. Ha annyit, amennyit adott helyzetben képesek vagyunk adni, vagy tenni, de azt mindig vidáman, örömmel, szeretetből - és alázattal! - tesszük, nem leszünk haszontalanok. A gyenge is tud segíteni a még gyengébben, ha mással nem, jó szóval, szeretettel, vidámsággal. S ha fizikai erőnkől már végleg semmire sem futja, imával még mindig sokat segíthetünk. Ha - bármely életkorban - nem terheljük környezetünket saját „nyűgeinkkel”, hanem azt keressük, miben tudunk mások segítségére lenni, (más bajának ismeretében gyakran eltörpül saját problémánk!), mindig és mindenben a jót tudjuk észrevenni, és a szépet meglátni, ha örülni tudunk minden apróságnak, ha a nehézségeket és fájdalmakat is hálával tudjuk elfogadni, mint ajándékot hogy azt azután kellő alázattal, felajánlhatjuk Istennek mint áldozatot, (hisz semmink sincs, amit ne Tőle kaptunk volna!...), ha elkerülhetetlenül szükséges, beismerve tehetetlenségünket, segítséget kérni és alázattal elfogadni is tudunk, kiegyensúlyozott, boldog öregségünk is lehet. S ha fizikai erőnkől már végleg semmire sem futja, imával még mindig sokat segíthetünk. Ha - bármely életkorban - nem terheljük környezetünket saját „nyűgeinkkel”, hanem azt keressük, miben tudunk mások segítségére lenni,

(más bajának ismeretében gyakran eltörpül saját problémánk!), mindig és mindenben a jót tudjuk észrevenni, és a szépet meglátni, ha örülni tudunk minden apróságnak, ha a nehézségeket és fájdalokat is hálával tudjuk elfogadni, mint ajándékot hogy azt azután kellő alázattal, felajánlhasuk Istennek mint áldozatot, (hisz semmink sincs, amit ne Tőle kaptunk volna!...), ha elkerülhetetlenül szükséges, beismerve tehetetlenségünket, segítséget kérni és alázattal elfogadni is tudunk, kiegyensúlyozott, boldog öregségünk is lehet.

Jézus azt mondja Lázár testvérének: „Mária a jobbik részt választotta...” (Lk 10, 42) Máté evangéliumának 5-6 fejezetében több „életszabályról” is olvashatunk.

Nem kell egyedül küzdenünk betartásukért, Jézus maga ajánl minket Atyja szeretetébe (Jn 17,20-26). A kereszten pedig a Szűzanyát tette oltalmazónkká, segítőnké, tanítónkká: ANYÁNKKÁ. Loyolai Szent Ignác szép imájával jó „Biztosítónál” tudhatjuk minden vagyónkat. S akkor Szent Pállal együtt mi is elmondhatjuk : „A jó harcot megharcoltam,...”

Vagyis: szépen megélt öregkor után, „szépkorúként”, mégis jó gyermekként, mosolyogva pihenhetünk meg Jó Atyánk karjában.

Messné Mezey Klára

Forrás: Don Bosco Kalendárium 2012

Weöres Sándor: Öregek

Oly árvák ők mind, az öregek.	nak,	mehetsz aludni..."	kon
Az ablakból néha elnézem őket,	idegenül néz a napsugár is	Olyanok ők,	hetven év büne, baja, bánata --
hogyan vacogó szélben, gallyal hátukon	és oly furcsán mondja minden ember:	mint ki utazni készül és már csomagol.	hetven nehéz évtől leláncolva várják
mint cipekednek hazafelé --	"Jónapot, bácsi."	És néha, hogyha agg kezük	egy jóságos kéz,
vagy tikkadt nyárban, a tornáccon	A nyári Nap,	játszik egy szőke gyerekfejen,	rettenetes kéz,
hogyan üldögélnek a napsugárban --	a téli hó,	tán fáj, ha érzik,	ellentmondást nem tűrő kéz
vagy téli estén, kályha mellett	ősz levél,	hogyan e két kézre,	parancsszavát:
hogyan alusznak jóízűen --	tavaszi friss virág	dolgos kezekre,	"No gyere, tedd le."
nyújtott tenyérrel a templom előtt	mind azt dalolja az ő fülükbe:	áldó kezekre	
úgy állnak búsan, csüggeteg,	"Élet-katlanban régi étek,	senkinek sincsen szüksége többé.	
mint hervadt őszi levelek	élet-szekéren régi szalma,	És rabok ők már,	
a sárga porban.	élet-gyertyán lefolyt viasz:	egykedvű, álmos, leláncolt rabok:	
És ha az utcán bottal bandukol-	téged megettek,	hetven nehéz év a békó karju-	
	téged leszórtak,		
	te már elégtél:		

„Szerelmesek miséje” 2012. február 12-én templomunkban !

Örömnömpre hívunk minden kedves hívő (és hitetlen) párt az **Alsótemplomba február 12-én este 6 órára: „Szerelmesek miséje” - Szt. Bálint nap alkalmából így szeretnénk méltó ünnepet állítani a szerelemnek és a boldog házasságoknak.** Szt. Bálint püspökről azt tartja a legenda, hogy a nála kötött házasságok „szerencsés csillagzat alatt születtek”. Jó látni, hogy a mai modern világban is vannak még „szerencsés csillagzat alatt kötött” házasságok. Ezért az esti szentmise az **Örök Szerelemért** fog szólni, hisz **Isten tervében szerepel a szerelem**, az Úr a férfit és a nőt egymásnak teremtette, méghozzá egy egész életre szóló szeretetre, egységre, boldogságra. Az Úr áldását adta a házasságokra, ez a szentség pedig arra predesztinálja a kapcsolatokat, hogy betölthessék Isten tervét, ami a házasságok terve is szokott lenni: „holtomiglan-holtodiglan” jón - rosszban kitartani egymás mellett. A mai világ ezt a megszentelt kapcsolatot igyekszik lerángatni a sárba. A párok fejét teletömik az „Érezd jól magad, senki és semmi más nem számít!”, „Ne várj semmire, a testi örömeid megjárnak neked!” , „Ráérsz még, nem kell ilyen fiatalon elkötelezni magad!” és hasonló mérgező gondolatokkal. A Sátán nemcsak a Paradicsomban „tett keresztbe” Ádámnak és Évának, most sem kíméli a szerelmeseket. Most is ezer trükkel igyekszik a párokat elszakítani az Úrtól és egymástól. A Valentin-napot (eredetileg Szt. Bálint napja) is sikerült a virág és ajándékarusok által szponzorált tömeghisztériává alacsonyítani. Emeljük vissza a szerelmet és Szt. Bálint vértanú püspök ünnepét a méltó helyére! Azt szeretnénk, ha ez az ünnep megerősítené a fiatal párokat és a házastársakat egyaránt az egymás mellett való kitartásban, abban, hogy érdemes küzdeni a kapcsolatért, egymásért, hogy nem a pillanatnyi örömeiket kell keresni, hanem az életre-szóló boldogságot. És ezért áldozatot is érdemes hozni, mert az sokszorosan megtérül. Szeretnénk, ha az ünnep biztatást adna nehezebb időkre is, amik óhatatlanul bekövetkeznek még a legjobb párkapcsolatban, legjobb házasságban is. **Szerelmesek miséje** tehát február 12-én 18 órakor a Szt. József templomban az „Örök szerelemért”: szentmise és tanúságtételek, majd Atya áldását adja a pároknak, akik emlékebe apró ajándékot is kapnak. Várunk minden szerelmest, ünnepeljünk együtt az életre-szóló **Szerelmet!**

Baloghné B. Beáta, Balogh András

Vajon téves eredményt adott az ultrahang-vizsgálat, vagy Isten avatkozott közbe?

Patrick és Miriam Itten a harmadik gyermekük megszületéséhez vezető szokatlan útról.

„Mindig számolnunk kell azzal, hogy megfordul az életünk”

Ethos: Patrick, te úgy véled, Isten beavatkozott az életetekbe. Mi történt pontosan?

Patrick: 2009. december 9-én, a várandósság 12. hetében Miriam és én harmadik gyermekünk első ultrahang-vizsgálatára mentünk. Már előre örültünk ennek.

Az orvosnő azonban nagyon gondterheltnak tűnt, és azt mondta, hogy nem tűnik jónak a helyzet. Ennél többet nem mondott, viszont a második mondatában már „következményekről” beszélt. Amikor pedig ezek felől érdeklődtünk, „további vizsgálatokról” beszélt.

Erre mi adott okot? Az ultrahang-felvételek alapján egyértelműen felismerhető volt, hogy a gyermekünknek ún. tarkóödémája van, amelynek vastagsága 4,7 milliméter. Az 1-2 milliméter számít úgymond normálisnak, a 6 milliméter pedig már nagyfokú megvastagodásnak. Bizonyosan nem téves mérésről volt szó.

Ezenkívül az ultrahang-felvételeken egyfajta burok (hydrops fetalis) is látható volt a magzat teste körül. E két tünet együttes fellépése egyértelműen valamilyen anomáliára utal. Súlyos fogyatékossgal kellett számolnunk.

Miriam: Másnap azonnal elmentünk a nőgyógyásznőmhöz. Hozzá igazi bizalmi kapcsolat fűz minket, magánéletileg is. Ő is megnézte az ultrahang-felvételeket, és megerősítette, hogy valóban nem jól áll a dolog. A látottak szerinte is egyértelműen fogyatékossgára utaltak. Ennek ellenére bátorított minket a gyermekre, de anélkül, hogy lefújta volna a „riadót”.

Ezek után meg kellett birkóznunk a helyzettel. Csak a családunkat, a barátainkat, valamint a gyülekezeti imacsoportunkat tájékoztattuk, mivel még saját magunk sem boldogultunk az érzéseinkkel. Azt azonban tudtuk, hogy imában hordoznak bennünket azok, akiket értesítettünk.

Karácsony előtt, december 21-én elvégeztek egy második vizsgálatot, mert az orvosok arra számítottak, hogy a gyermekünk amúgy is a 20. hét előtt meghalhat. De még élt...

Patrick: Ezt a vizsgálatot a területileg illetékes kórház nőgyógyászati részlegének főorvosa saját maga végezte. Nagyon sok időt szánt rá, és minden lehetséges dolgot megvizsgált. Nem talált semmi olyasmit, ami aggodalomra adott volna okot, de abban az időpontban nem is volt még lehetséges valami közelebbit mondani. Arra voltunk beállítva, hogy majd kellemetlen újdonságokat hallunk. A főorvos megkérdezte, kívánunk-e újabb vizsgálatokat. Miriam elutasító választ adott, ő pedig ezt tiszteletben tartotta. Az első ultrahang alkalmával az orvosnő lelkiismeret-furdalást okozott nekünk, amiért nem végeztettünk magzat-vízvizsgálatot, és nem kértük sejtmintavételét sem a magzataból.

Miriam: 2010. február 4-én került azután sor a harmadik ultrahang-vizsgálatra, amelyet ezúttal is a főorvos végzett el. Megint sok időt fordított rá, és mindent alaposan szemügyre vett. Még a baba csigolyáit is megszámlálta. Minden a legnagyobb rendben volt. Ez a harmadik ultrahanglelet a riadó lefűjását jelentette számomra.

Patrick: Mégis továbbra is a legelső képek lebegtek a szemünk előtt, fejünkben pedig ott volt a hátsó gondolat: mégis előfordulhat még valami, ami talán nem is látható. Ezt követően hosszú ideig semmi feltűnő dolog nem volt észlelhető, 2010. június 20-án pedig világra jött a mi Andrink. A szülés olyan volt, akár csak a mesében. Különösen megindított bennünket az, amikor karunkban tarthattuk gyermekünket, akivel kapcsolatban heteken

keresztül azt feltételezték, hogy talán sosem fog megszületni.

Ha megmaradt volna az eredeti diagnózis, akkor lett volna valamennyi esély a gyermeketek gyógyulására?

Patrick: Az első ultrahang időpontjában még nem tudták nekünk megmondani, mi is lenne pontosan a megfigyelt rendellenesség következménye. Mindenesetre többféle súlyos fogyatékossg is felmerülhetett volna. Triszómia esetén például semmit sem lehetett volna tenni.

Miután az ultrahangfelvételek alapján „fogyatékossgot” állapítottak meg, nem egyeztetek bele a magzatvízvizsgálatba. Miért?

Miriam: Mivel a gyermekünkre nézve kockázatot jelentett, és mert a vizsgálat semmin sem változtatott volna. Egy vizsgálat nem szolgál felvilágosítással arra nézve, hogyan lehetne valamit kezelni. Az ilyesfajta vizsgálatok számunkra szóba sem jöhettek. Nem volt értelme, hogy többet tudjunk.

Milyen körülmények között merült volna fel számotokra az abortusz lehetősége?

Patrick: Ha Miriam veszélyeztetve lett volna, ha két életet kellett volna szembeállítani egymással. Vagy ha a kicsinek olyan súlyos szívhibája lett volna, hogy a szülés során meghalt volna, és sokat szenvedett volna. Akkor újra át kellett volna gondolnunk a dolgot.

Mely érzések és gondolatok kísérték

Miriam: Főleg az első ultrahang utáni héten nem tudtunk jól aludni. Éjsza-kánként felébredtünk, és erről kellett beszélnünk. Napközben pedig újra meg újra hívtuk egymást telefonon.

Patrick: Nekem ez olyan volt, mintha egy nagy hegy előtt állnék. Fogalmam sem volt, miként jutunk át rajta. Nagynagy felelősséget éreztem. Aztán imádságban lettem Istennél az egészet, és ez nyugalommal töltött el. De... azért egészen Andrin megszületéséig számoltam nehézségekkel.

Miriam: Igen, éreztük az imádság kihatásait, mert valóban megnyugodtunk. Aztán már jól voltunk. Békességem volt, és nem nyugtalanítottak a történések. Isten megajándékozott minket azzal, hogy teljesen bizni tudtunk Őbenne. Kézszelfogatóan éreztük, ahogy hordoz.

Szintén bátorító volt megtudni a családtagjainktól, barátainktól és a gyülekezeti imacsoportunktól, hogy gondolnak ránk, és imádságban együtt vannak velünk. Újra meg újra érkeztek levelek, képeslapok, vagy egyszerűen csak a kezünkbe nyomtak egy-egy igeverset, ami mutatta, hogy mások gondolnak ránk.

Patrick: Jó volt érezni, ahogy egyre inkább nyugalomra leltünk. Éreztük az értünk elmondott imákat, mert újra képesek voltunk Istenhez fordulni, és tudatára ébredtünk, hogy nem vagyunk magunkra hagyva, még ha újra jelentkezni akarna is a félelem. Van a Bibliában egy vers, amely arról beszél, hogy Isten nem akar többet ránk terhelni, mint amennyit el bírunk hordozni. Ez újra meg újra megnyugtató bennünket.

Az orvosok először gyermeketek súlyos fogyatékossgát diagnosztizálták. 2010. június 20-án viszont egy egészséges kisfiú jött világra. Miként értékelték az orvosok ezt a gyökeres fordulatot? Téves diagnózist vagy isteni csodát emlegettek?

Patrick: A főorvos, aki a második és harmadik ultrahangot végezte, akkor azt mondta, hogy egészséges gyermek születésével számol, és hogy valószínűleg sosem lehet majd megállapítani, mi okozta a tarkóödémát. Megerősítette a meglétét, de az okát nem tudta megmagyarázni. Miriam nőgyógyásznője sem tudja orvosilag megindokolni, miért jelentkezett az elején tarkóödéma, és miként születhetett meg a gyermek mégis egészségesen.

Ti miként tekintetek erre a megtapasztalásra?

Miriam: Csodaként. Számunkra csoda és ajándék.

Patrick: Soha egyik orvos sem mondta azt, hogy a másik eltulozva értékelt volna a helyzetet. Egyikük sem tüntette fel ártalmatlannak a dolgot.

Épp ellenkezőleg, mindegyikük kellemesen meglepődött, amikor a kisfiunk egészségesen jött a világra! Nem téves diagnózisról volt szó. A lelet helytálló volt, csak épp nincs rá magyarázat.

Számunkra csoda ez, és óriási bátorítás abban a tekintetben, hogy ha ilyesmi lehetséges Isten számára, akkor sok minden másért is kérhetjük Őt.

Nektek magatoknak mi lett leginkább fontosá?

Miriam: Sokat tanultunk a család, a barátok, az Isten iránti bizalom terén. Azok a kapcsolatok, amelyek ebben a nehéz időszakban kitartottak, sokkal erősebbek lettek. Ez egyaránt érvényes az Istenhez, az egymáshoz, a családjunkhoz és a barátainkhoz fűződő viszonyunkra.

Patrick: Nagy tisztelettel tekintünk azokra az emberekre, akiknek van beteg vagy fogyatékos gyermekük.

Lelki-szellemi értelemben mit tanultatok?

Patrick: Valóban szabad Istenben bízni, szabad csodákat remélni, nem utolsósorban pedig mindig számolnunk kell az-za, hogy megfordul az életünk.

Ha aztán mégsem végződné jól, Isten szemszögéből ez teljesen másként látszik. Ő ugyanúgy szeret egy fogyatékos gyermeket, mint bármelyik másikat.

Vannak emberek, akik misszionáriusok, mások igehirdetők, megint másoknak pedig az a feladatuk, hogy egész életükön át ápoljanak egy fogyatékos gyermeket, aki sosem lesz önálló.

Mit tanácsoltok azoknak a házaspároknak, akiknek fejlődő magzata hasonló elváltozást mutat?

Patrick: Miriam és én mindketten ugyanabba az osztályba jártunk a középiskolában. Ott a filozófia tantárgy keretében behatóan foglalkoztunk az abortusz kérdéssel. Nagyon sokat gondolkodtunk azon, mikor kezdődik el valójában az élet, és hogy a terhesség megszakítás csupán egy sejtalmaz eltávolítását jelenti, vagy pedig életet olt ki.

Patrick: Világossá vált számunkra, hogy a határvonalnak a várandósság 12. heténél való meghúzása teljesen önkényes.

Akkor arra a következtetésre jutottunk, hogy az ember élete akkor kezdődik el amikor megtermékenyült a petesejt.

Már akkor elhatároztuk, hogy nem akarunk abortuszt. Ha nem alakítottuk volna ki már az iskolai évek alatt ezt a határozott véleményünket, akkor sokkal inkább kétségeket okozott volna nekünk, nem kellett volna-e az első ultrahang után elvetetni a gyermekünket.

Miriam: Feltétlenül fontos, hogy már egy esetleges diagnózis előtt tudjuk, mit is akarunk. Ha aztán az érzelmi hullámzások elcsitultak, megint ugyanarra az álláspontra jut az ember, mint korábban.

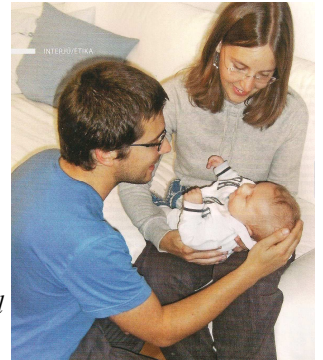
Az interjúalanyokról

Patrick és Miriam Ittennek, akik mindketten 25 évesek, eddig három gyermekük született. Patrick középiskolai tanár, Miriam pedig alsó tagozatos tanítónő, jelenleg azonban főállású családanya. Harmadik gyermekük-nél a várandósság 12. hetében súlyos rendellenességet fedeztek fel, amely fogyatékosra utalt. A terhesség-megszakítás nem jöhetett szóba számukra. 2010 júniusában aztán megszületett kisfiúk, Andrin, aki azóta is makkegészséges.

Eleinte érzelmileg igyekeztem elhatárolni magamat a várandósság érzésétől. Egyfajta védekezés volt ez. Távolságot tartottam, mivel minden nap számolnom kellett a kisbabám halálával. De attól a pillanattól fogva, hogy megmozdult, már nem félttem többé. Onnantól örültem neki, még mielőtt a harmadik ultrahang alkalmával lefűjták volna a riadót.

*Az interjút készítette:
Gisela Bührer-Dinkel*

Árvétel az Ethos folyóiratból

Szent-Gály Kata:

Keresztúton

„Azt mondja az Úr:

*Kevés az, hogy a szolgálóm légy,
s fölemeld Jákob törzseit,*

és visszatérítsd Izrael maradékát.

*Nézd, a nemzetek világosságává tet-
telek,*

*hogy üdvösségem eljusson a föld
határáig.”*

(Iz 49,6)

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretem...?

Reszketni, remegni az Olajfakertben...?

Elhagyatva lenni, egyedül a bűnnel...?

Szemben a Halállal, szemben a közöny-nyel...?

Adnád-e kezedet szorító kötélnek...?

Arcodat a gúnynak, lenéző köpésnek...?

Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben...?

Az ostorozásnál eltakarnál engem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek...?

Tudsz-e tűrni értem, hordani keresztet...?

Roskadva, remegve, föl, egész a célig...?

Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik...?

Tudod-e karodat szélesre kitérni...?

Az egész világért áldozattá válni...?

És tudsz-e pihenni úgy a keresztben, hogy örvendezz rajta: mindig ezt keresztet...?

Tudsz-e mellém hágni...? A helyembe lépni...?

Magadat feledve életemet élni...?

Egészen eltűnni, elmerülni bennem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?

MEGDÖBBENTŐ VIDEÓ A VILÁGHÁLÓN Jézus a Biblia minden könyvében...

A Teremtés könyvében Jézus az Asszonyinak az ivadéka, a Kivonulás könyvében Ő a Húsvéti Bárány, a Levitákban Ő a Pap, az Oltár és az Áldozat, a Számokban Ő a felhőoszlop nappal és a tűzoszlop éjszaka,

a Második Törvénykönyvben Jézus a Próféta (mint Mózes), gyere és térdelj le ő előtte most! Józsuéban Jézus a mi megváltásunk vezére, a Bírákban Ő a mi bíránk és a törvény adója, Rútban Ő a mi férfirokon megváltónk,

Sámuel I. és II. könyvében Ő a mi megbízható prófétánk, a Királyokban és a Krónikákban Ő a mi uralkodó királyunk, Ezdrásnál Ő az emberi élet leomlott falainak újjáépítője,

gyere és térdelj le Őelőtte most!

Nehemiásnál Jézus a mi helyreállítónk,

Tóbiásnál Ő a az új élet hírnöke,

Juditnál Ő a Gyengeség, amely győzelemmévált, Eszternél Ő a

mi szószólónk, a Makkabeusok I és II. könyvében Ő a vezető aki meghal Isten törvényéért, gyere és térdelj le ő előtte most!

Jóbnál Jézus a mi örökké élő megváltónk,

a Zsoltároknál Ő a Pásztorunk,

a Példabeszédekben Ő a mi bölcsességünk,

a Prédikátor könyvében Ő a mi feltámadásunk reménye, az Énekek Énekében Ő a mi szerető vőlegényünk, a Bölcsesség könyvében Ő

Isten gondolatának kiáradása, Sirák fiánál Jézus a mi biztonságunk, gyere és térdelj le ő előtte most!

Izajásnál Jézus a szenvedő szolga, Jeremiásnál Ő az igazságosság, a Siralmakban Ő a mi síró prófétánk, Bárukánál Ő az irgalom az örök Egytől, Ezekielnél Ő az egyetlen akinek joga

van az uralkodáshoz, Dánielnél Jézus a negyedik ember a tüzes kemencében, gyere és térdelj le Őelőtte most! Ozeásnál Jézus a hűséges férj, aki örökre egybekelt a bűnösssel,

Joelnél Ő az egyetlen, aki Szentlélekkel és tüsszel keresztel, Ámosznál Ő az

Igazság helyreállítója, Abdiásnál Ő a

Hatalmas hogy megmentsen, Jónás könyvében Ő a mi nagy külföldi misszionáriusunk,

Mikeásnál Jézus lába az egyetlen, aki az Örömhírt hozza, gyere és térdelj le Őelőtte most!

Náhumnál Jézus a mi erősségünk a baj napján,

Habakuknál Ő az Isten, aki az én megmentőm, Szofoniásnál Ő Izrael királya,

Aggeusnál Ő a Pecsétgyűrű

Zakariásnál ő a mi alázatos királyunk, aki számarcsikón érkezik, Malakiásnál Jézus az Igazságosság napja, gyere és térdelj le Őelőtte most!

Máténál Jézus a „Velünk az Isten”,

Márknál ő az Isten fia, Lukácsnál Ő

Mária fia, aki érzi azt amit te érzel,

Jánosnál Ő az Élet kenyere, a Cselekedetekben Jézus a világ Megmentője, gyere és térdelj le Őelőtte most!

A rómaiakhoz írt levélben Jézus az Isten igazságossága, az első korintusi levélben Ő a Feltámadás, a második korintusi levélben Ő a minden vigasztalás Istene, a Galatáknál Ő a te szabadságod. Ő szabadít meg. Az Efezusiaknál Jézus az Egyház feje, gyere és térdelj le Őelőtte most!

A Filippieknél Jézus a te örömöd,

a Kolosszeieknél Ő a te teljességed,

Az I. és II. Thesszaloniki levélben Ő a te reményed, Timóteusnál Ő a te ígéreted,

A II. Timóteus levélben Jézus a te állandóságod, gyere és térdelj le Őelőtte most!

Titusznál Jézus az Igazság, Filemonnál ő a te jőveőd, a Zsidó levélben Ő a

te tökéletességed, Jakabnál Ő az erő a te hited mögött, az első Péter levélben Ő a te példád,

a II. Péter levélben Ő a te tisztaságod,

gyere és térdelj le Őelőtte most!

Az I. János levélben Ő a te életed,

a II. János levélben Ő a te mintaképed,

a III. János levélben Ő a te motivációd,

Júdásnál Ő a te hited alapja,

a Jelenések könyvében Jézus a

te közelgő Királyod, Ő az első és az utolsó;

a kezdet és a vég, Ő a Teremtés óra és minde- nek teremtője, Ő a világegyetem tervezője és minden idők Ura. Ő mindig volt, mindig van, és Ő mindig lesz, mozdulatlan, változatlan, legyőzhetetlen, sose mond „csődöt”,

Őt megtörték de gyógyulást hozott, Őt átszúrták de fájdalmat enyhített, Őt üldözték de szabadságot hozott, Ő halott volt de életet hozott, Ő feltámadott és erőt ad, Ő uralkodik és békét hoz.

A világ nem érti őt; a seregek nem tudják legyőzni őt; tudományok nem tudják megmagyarázni; és a vezetők nem tudják mellőzni Őt! Heródes nem tudta megölni Őt; a farizeusok nem tudták zavarba hozni Őt; az emberek nem tudták feltartani Őt; Néró nem tudta öszszetörni Őt; Hitler nem tudta elhallgattatni Őt; A New Age nem tudja helyettesíteni Őt; és Oprah nem tudja kimagyarázni!

Ő az élet, szeretet, hosszú élet és Úr; Ő a jó- ság, szívesség, kedvesség. Ő Szent, igazságos, hatalmas, erőteljes, tiszta. Az ő útjai helyesek, az ő igéi örökkévalók, az Ő törvénye változ- hatatlan, Ő figyel rám, Ő az én megváltóm, Ő az én megmentőm, Ő az én Istenem, Ő az én Papom, Ő az én örömöm, Ő az én vigaszom, Ő az én Uram, és ő kormányozza az életem!

Forrás: Internet

Fordította: Puskár Tamás

A megdöbbentő videó elérhetősége:

<http://www.youtube.com/watch?v=cZ5aYoSr3Hg>

Honnan ered a hit?

Sok vallástörténész vélekedik úgy, hogy a vallás az evolúció terméke. Eszerint a hit az ősök egyszerű tiszteletétől a politeista kultuszokon keresztül fejlődött ki a monoteizmusig. Asszíriában például a 8. században állítólag *Nabu* istennek tulajdonítottak bizonyos fajta egyedülállóságot. Ez tekinthető *monolátriának*, amikor több isten közül egyik a tisztelete kezd kiemelkedni, de távol van az igazi monoteizmustól.

Másfelől a minimalista vallástudósok azt feltételezik, hogy Izrael népe sokáig politeista volt. A *Der Spiegel* c. német magazin 2002/52 száma pl. arról tudósított, hogy a Kr. e. 460-407 közötti évekből fennmaradt templomi levelezésből kiderül: az Izraelen kívül élő zsidók még ebben az időben is legalább három további istent imádtak *Jahu* főisten mellett. Csak a makkabeusok idején, a Kr. e. 2. században nyert teret véglegesen az egyistenhit. Eddig az állítás.

Ha a Bibliának hiszünk, akkor teljesen más kép tárul elénk: Az egyetlen Teremtőben való hit, aki az izraelitáknak *JHWH* néven jelentette ki magát, kezdettől fogva jelen volt. Más istenek, akiket az emberek itt-ott olykor az Ő helyére tettek, csak lassanként léptek fel.

Az özönvizet követően az emberek nagyon magas kort értek meg. Fiatalabb kortársaik szemében szinte halhatatlanoknak tűntek. Elképzelhető, hogy az újonnan szétterjeszkedő emberiség ezen ősatyjait hősként, szentként, végül pedig istenként is tisztelték.

EU - a „felelőtlenség kultúrája”

Az Európai Unió állam- és kormányfőit tömörítő *Európai Tanács* tavaly nyáron transzferunió létrehozása mellett döntött. Ezzel az egészen 2013-ig érvényes „eurómentőcsomag” intézményesült, és a (szó szerint) reménytelenül eladósodott államok adósságki egyenlítője lett. A német kancellárasszony azon ígérete, hogy egyetlen országot sem hagynak cserben, gazdasági elemzők szerint határtalan segítőkészséget jelez, amivel Németország elvileg korlátlan mértékű anyagi kötelezettségeket vállal magára.

Azt, hogy ez a rendszer törékeny agyaglábakon áll, mutatja, hogy a segítséget nyújtó államok maguk is el vannak adósodva, így pedig ez a kötelezettségvállalás felbecsülhetetlen terhet ró majd az adófizetőkre. Azonkívül teljesen hatályon kívül helyezi a piaci törvényszerűségeket, ami a további eladósodásnak nyit kaput.

Görögország olyan jólétet enged meg magának, amely meghaladja ténylegesen kizagálkodott lehetőségeit. A közzsféra még európai viszonylatban is túlméretezett és kevésbé hatékony, ráadásul át meg áthatja a korrupció. Minden második munkavállaló az állam alkalmazásában áll, tehát nem járul hozzá az állami bevételekhez, hanem a kiadásokat növeli. Kézenfekvő, hogy egy ilyen rendszer nem képes működni.

Az országban az a szemlélet uralkodik, hogy az állam feladata, sőt kötelessége megoldania az állampolgárok problémáit. Az eszményi szakmai pályafutás így néz ki: iskola, egyetemi tanulmányok, hivatali iroda, köszönhetően az egyéni képviselő segítségének. Görögország pl. négyszer annyi tanárt engedélyez magának, mint Finnország, mégis a finn oktatási

A kutatók egy része lehetségesnek tartja pl., hogy *Nimród*, a hatalmas vadász *Marduk* néven Babilónia állami istensége, majd ebből levezetve *Asszúr* lett. Valóban úgy tűnik, hogy Mezopotámiában eleinte még fennmaradt a teremtő Isten emléke. *Marduk* és sok más „szent” eleinte csupán alárendelt szerepet játszottak mellette. Idővel azonban az emberek tudatában elfoglalták az egy igaz Isten helyét.

Mindenkinek magának kell elgondolkodnia azon, napjainkban hol és milyen mértékben kerül sor hasonló eltulodásokra.

A Biblia istenképét négy állandó jellemzi:

- Isten örök
- Isten a Teremtő
- Isten a Bibliában és a Fiában jelentette ki magát
- Isten kiválasztotta magának Izraelt

Aki ezen pontok valamelyikét figyelmen kívül hagyja, az abban a veszélyben áll, hogy „pótisteneknek” ad helyet. Mindegy, hogy egy teremtményt tesznek a Teremtő helyébe, mítoszokkal helyettesítik a Szentírást, vagy harcolnak a zsidó nép ellen - mindezek arra utaló jelek, hogy az ember letért a Biblia Istenébe vetett hit útjáról.

Holott Izrael és Júda, akikre Isten kimondta, majd véghez is vitte rajtuk az ítéletet, nem jobbak az asszíroknál, akik Jónás révén legalább átmenetileg engedték kiigazítani az istenképüket. Miként nincs különbség a ma élő emberekhez és a mai gyülekezetekhez képest sem.

modell az egyik leghatékonyabb, míg a görög az egyik legrosszabb Európában. Éveken át fizettek a közzsférában és a hivatalokban olyan „munkáért”, amely felesleges és terméketlen.

Ez a tendencia egész Európára jellemző. Az önhitt állam azzal, hogy mindent és mindenkit eltart, elsősorban saját bürokráciáját növeli meg. A személyes felelősségtudatot pedig mind a politikusok, mind a polgárok esetében fokozatosan aláássa.

Nem csupán Görögország, de más országok is szenvednek az állam hatalmi túltengésétől, ami a szabad polgárokat az államban hívó önállóan alattvalókká teszi. Az egyre nagyobb létszámú bürokratikus apparátus és a folyamatosan növekvő kiadások következtében kialakul a „felelőtlenség kultúrája”. Az állam a polipszerűen terjeszkedő bürokrácia mellett a szociális kiadásokon keresztül az egyéni fogyasztást támogatja. Ez a pénz azután ott fog hiányozni, ahol később gyümölcsözhetne - mondjuk, az oktatásban. Az USA és az ázsiai országok ehhez képest gazdasági teljesítményük jóval nagyobb hányadát fordítják iskolákra és egyetemekre.

Amikor aztán a rendszer összeomlással fenyeget, akkor a polgárok, akiket e visszas rendszer egyfelől ellát, de ugyanakkor gyámság alá is helyez, felháborodott, dühös tömeggé válnak, amint ez a görögországi tüntetések kapcsán látható volt.

Az a fajta életvitel, amely több adósságon alapszik, mint amennyit megbízhatóan vissza lehet fizetni, etikailag elfogadhatatlan. Pedig ezen a gyakorlaton alapszik a jelenlegi politikai-szociális felépítmény, amelyből vélhetően mindenki addig húz hasznot, ameddig az egész össze nem dől.

Forrás: Ethos Magazin

KAMASZVONAL

Igazságérzet

Ha maga az élet nem bizonyul elég igazságosnak, akkor feladatot ad, hogy azzá tegyük. Érdekes, hogy a ránk bízott korosztályban egyszerre van jelen a szinte kóros

érzelmi elfogultság és az igazságosság iránti rájongság: a kettő néha egybeesik, és meglehetősen nehéz szétválasztani őket. Ahogy az igazságról is nehéz még fiatalon elhinni, hogy összetettebb fogalom, mint amilyennek első pillantásra látszik.

Ádám: Atyám, egyébként is készültem keresni, mert több hónapja nem beszélünk. Nem szeretném, ha felvenne a hűtlen tanítványok listájára.

András atya: Nincsenek listáim, most legfeljebb egy, a pástorjáték szereplőié.

Ádám: Jó, akkor egy időpontot is egyeztethetünk, de nagyobb baj is van, amiről gyorsan szeretnék beszélgetni pár szót.

András atya: Nocsak, halljuk!

Ádám: Szóval képzelje, atyám, otthon nincs papunk.

András atya: Hogyhogy? István atyát elvitték az ufók?

Ádám: Nem, magától tűnt el ismeretlen helyre.

András atya: Mi történt?

Ádám: Csak annyi, hogy elintézte a helyettesítéseket, aztán kérte, hogy egy-két hétig ne keressék. Megígérte, hogy visszajön, csak helyre kell rázódnia.

András atya: Olyan kiegyensúlyozott ember volt, mi történt vele?

Ádám: Ő, ugyebár, atyával nagyjából egyidős. Többen rábeszéltek, hogy kérje ki a megfelelő hivatalból az egykori megfigyelési aktáit. Ő sokáig vonakodott, de mi is azt mondtuk, hogy gyávaság megfutamodni az igazság elől, jobb, ha szembenéz a tényekkel, mert lehet, hogy ma folyamatosan mosolyognak rá azok, akik hajdan kijátszották.

András atya: Sejttem a folytatást. Megtudott több olyan két-három évtizeddel ezelőtti besúgást, amitől most borult ki, mert ugyebár a papok is emberek. Erre elvonult, hogy valahogy feldolgozza mindezt.

Ádám: Pontosan így van, atyám. Semmi baj, mindenki megérti, persze most elkezdődtek a találgatások, hogy kivel kapcsolatban mit találhatott, ami ennyire felzaklatta. Mindenkinek vannak ötletei.

András atya: Azt gondoltam. Akkor hát folyik a fölösleges vádaskodás.

Ádám: Miért, atyám, nem így a jobb? Atya szokta mondani, hogy a kifakasztott sebeket lehet megtisztítani. Miért ne kellenne szembenézni az igazsággal, akkor is, ha fáj? Tényleg, atyám belenézett már a hajdani megfigyeltetésébe?

András atya: Kis pont voltam világéletemben. Lehet, hogy az okozta csalódást, hogy kiderülne, engem meg se figyeltek, én nem is voltam nekik olyan fontos.

Ádám: Ahhha...?! István atya ugyanígy vágott bele. Aztán most meg eltűnt.

András atya: Nézd, engem egyetlen dolog érdekel, hogy én magam szándékosan soha nem súgtam senkiről meg semmiről semmit. Arról nem tudhatok, hogy volt-e köröttem bárki, aki a mindennapi beszélgetéseinket felhasználta. Lehet, hogy igen, de az az ő sara. Nem fogok úgy élni, hogy állandóan a hátam mögé nézzek, sose tettem, az az idő lecsengett, ma már új veszélyek fenyegetnek.

Ádám: Amelyek lehet, hogy összefüggenek a régiekkel, mert ugyanazok az eladott lelkű emberek veszik körül az atya korosztályát.

András atya: Nocsak, ezt a merőben felnöttes szöveget honnan idézted?

Ádám: Na, honnan? Elárulom: éppen atyától. Bizonyos ütős mondásait folyamatosan felírogatom.

András atya: O, hát akkor már nem is kell nyomoznom, hogy kik figyelnek meg. Egyikük máris megvan...

Ádám: Nagyon vicces, de én tényleg mindig komolyan odafigyeltem atyára, de jó szándékkal. Most viszont nem értem, hogy miért nem akar képben lenni.

András atya: Talán azért, mert csak félig lennék képben. Megtudnám, hogy ki, miben ártott nekem, de nem tudnám meg, hogy miért, és kísértene a felszínes ítélezés.

Ádám: Akkor talán meg lehetne kérdezni az érintetteket. Meg aztán ezt a nagyfokú megértést atya akkor is gyakorolhatná, ha már tudná, hogy kivel szemben kell. Na jó, személyesen folytatjuk. Csütörtök délután ötre mehetek?

Pajor András

Hozzászólások, kérdések: ifihittan@gmail.com.

NAGYBÖJTI GONDOLATOK

Az igazi böjtölés

Az igazi böjtölés nem azon múlik, hogy eszünk-e húst vagy nem. Persze, tartsuk be, amit az Egyház előír, mert ez lelünk javát szolgálja. De ezt ne azért tegyük, mert kötelező, hanem azért, mert tényleg komolyan vesszük, hogy Jézus a keresztdozatával váltott meg minket, és ezért visszafogjuk élvezeteinket és kényelmünket.

Sokan vannak, akik csak a testüket böjtöltetik, a lelküket nem. Testüktől mindent meg akarnak vonni, de lélekben önteltek. Az emberi elismerés és karrier érdekében, pl. divatos testsúlyt szabnak meg maguknak. Igazán akkor böjtölünk, ha az elismerést nem embertől, hanem Istentől várjuk. De ez nem elvárás, mert úgyis tudjuk, hogy megad mindent, ami teljes életünkhöz kell. Az igazi böjt frissen tartani a lelki szegénységet. Amikor arra építjük életünket, hogy Isten a mi gazdagságunk, és ebből forrászik a külső böjtölés, hogy visszatartjuk magunkat attól, ami egyébként nem lenne tilos.

Krisztus már megváltotta a világot. Érdemes kiböjtölni, hogy ez személyes életünkben is megvalósuljon.

Sánta János

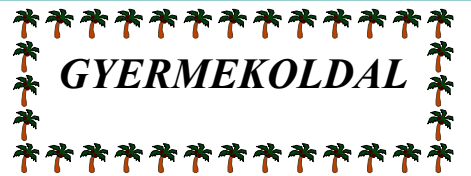
Hittanosaink csocsóversenye

Izgalmas délelőttre került sor plébániánkon január 21-én, szombaton.

Gyerekek apraja-nagyja lepte el a kolostor kijelölt termeit, hogy részt vegyen a már hagyományos csocsó versenyen. Természetesen más területeken is felmérhették ügyességüket : asztalitenisz, léghoki, teremhoki, sakk, malom, dáma, biliárd játékokban. A délelőtt folyamán három versenyszámban indulhattak, s ők ki is használták a lehetőségeket.

Az eredményhirdetést – melyet jutalom átadás követett – izgatottan várták a versenyzők. Kissé fáradtan, de a játék hevétől átfűtve délután egy óra körül indultak haza, ahol bizonyára finom ebéd várta őket.

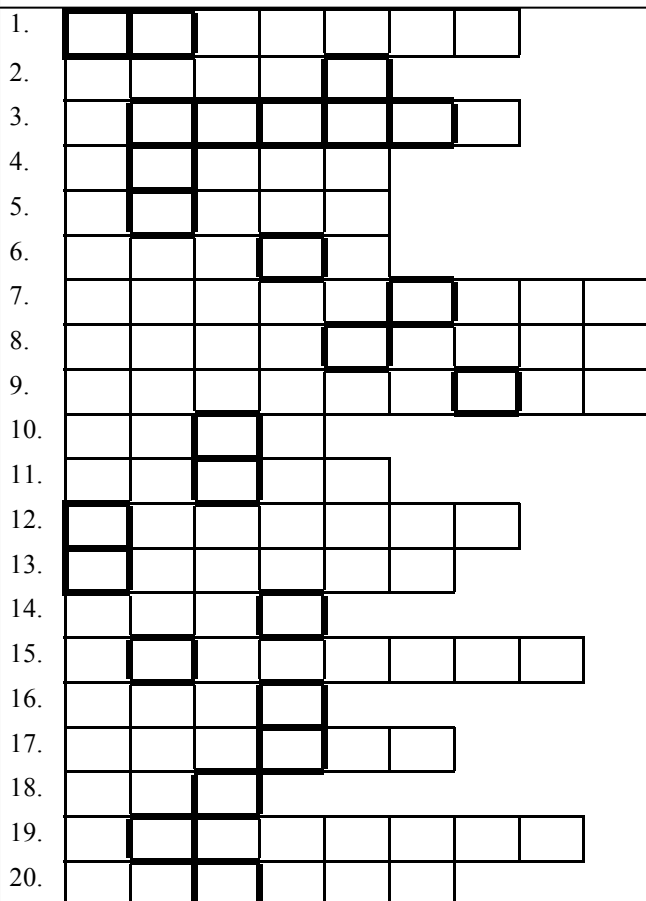
Gyenes Edit

Adventi kézműves délelőtt a plébánián

December beköszöntével, az adventi időszakban, elkezdjük megtisztítani, ünneplőbe öltöztetni lelkünket a „nagy születésnapra”. Isten szeretetére mi is szeretettel kívánunk válaszolni, s ennek egyik megnyilvánulása családtagjaink, barátaink megajándékozása. Már hagyomány, hogy minden évben egy kézműves délelőttön teremtünk alkalmat arra, hogy a hittanos gyerekek ügyes kezei alatt ajándékok születhessenek. Már korábban el kezdtek szállingózni és tíz órára már megtelt a hittanterem a lelkes gyerkőccel. Minden asztalnál más-más lehetőséget kínáltunk az alkotásra, s a megfelelő választás után halk karácsonyi zene kíséretében elkezdődött a munka. Az idén újdonságként szolgáltak a gurigami-technikával papírcsíkokból életre keltett kedves figurák: Mária a kis Jézussal, a jászlat körülvevő báránycák. Készültek még ízlésesen kidíszített mécses tartók papírból és ablakdíszek. Rövid szünetet tartva meghallgattuk egyik hittanos kislány gyönyörűen előadott karácsonyi énekeit. Bensőségesen, vidáman telt el az ide szánt idő, s gyerekek munkájuk gyümölcseivel felpakolva indultak haza.

Gyenes Edit hitoktató

A rejtvényben Jézusnak a sátán elleni elutasító választását fejtheted meg. A kísértéssel szemben nekünk is csak elutasító válaszunk lehet! (A vastagon keretezett kockák betűit kell összeolvasnod.)

1. Ennyi napon keresztül böjtölt Jézus; 2. "A ... a pusztába vitte Jézust"; 3. "Odalépett hozzá a ... és így szólt."; 4. "Ha ... Fia vagy, mondd, hogy"; 5. "Ezt mind neked ..., ha leborulva imádsz!"; 6. "Ekkor ... azt mondta neki."; 7. "Írva van: Nemcsak ... él az ember."; 8. "és íme, ... jöttek és szolgáltak neki."; 9-10. "Uradat, ... imádd, és ... neki szolgálj!"; 11. "Erre ott hagyta őt a ..., "; 12. "Én vagyok az út, az ..., és az élet."; 13. A nagyböjt első napja: hamvazó...; 14. Mit nem szabad enni nagyböjt péntekjein?; 15. "Mondd, hogy ezek a kövek változzanak ...!"; 16. Hol telepített az Úristen kertet? (Teremtés); 17. Milyen levélből készített kötenyt az első emberpár?; 18. "hogy kőbe ne ... lábadat."; 19. Isteni alkotás; 20. Apostol, akit Júdás helyett választottak meg.

A hónap utolsó vasárnapjáig várjuk megfejtésedet a templomokban elhelyezett ládikókba. Sorsolás a központban a 1/2 9-es, Palinban pedig a 3/4 12-es szentmiséken lesz ugyanezen a napon.

Dr. Hegyi László
Az ellentétek Krisztusa

**Amikor természetes volt —
és amikor természetfeletti**

Természetes volt, amikor panaszkodott - és természetfeletti, amikor színében elváltozott.

Amikor menekült, természetes volt - és amikor csodát tett, természetfölötti.

Amikor engedelmes volt szüleinek, természetes volt - amikor tanította őket, természetfölötti.

Amikor inni kért, természetes volt - és amikor élő vizet adott, természetfölötti.

Amikor példabeszédeivel tanított, természetes volt - és amikor kinyilatkoztatást adott, természetfölötti.

Mikor volt tehát Krisztus természetes és amikor természetfölötti? Mindig. A megtestesülésben e két világ találkozott, mert Jézus Krisztus egészen ember volt és egészen Isten.

Figyeljük meg példabeszédeit, mennyire egyszerűek, természetesek és mindenki számára érthetőek.

Mi szennyezi be az embert? - és az emésztési hasonlaltal megmagyarázza (Mt 15, 17-18). - Vagy az első és utolsó hely a vendégségben (Lk 14, 7-11); ez a tanítás nem az alázatosságról szól valójában, hanem ez természetes, praktikus bölcsességre, okos viselkedésmódra tanít, amely a keleti vándortanítók életbölcsességeire emlékeztet.

Miért tódul a tömeg Jézus után? Az apostoloknál elsősorban kegyelmi indítást kell feltételeznünk. A tömeget, az gondolom, Jézus természetes embersége vonzotta sokkal jobban, mint Keresztelő János kérlelhetetlensége. Keresztelő János azt mondta: viperák fajtái, Krisztus azt mondta: eltévedt bárány. (A végső eredményben nem sok különbség volt: „Eljött Keresztelő János... Eljött az Emberfia...” (Mt 11, 18-19); de a stílus különböző.)

Erre a természetes alapra építi rá a természetfölötti világot, mégpedig két részletben. Először jön a természetes erők tagadása; gondoljunk az abszurd kijelentéseire: „...aki elveszti életét énérétem, megnyeri azt” (Lk 9, 24), „Aki hozzám jön és nem gyűlöli atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, testvéreit és nővéreit, sőt önmagát is, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14, 26), „...ha valaki azt mondja e hegynek: Emelkedj föl, és vedd magad a tengerbe!, s nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy megtörténik, amit mond, - úgy is lesz” (Mk 11, 23). Ezek és az ezekhez hasonló kifejezések egy olyan erőrendszerre utalnak, ahol sem a fizikai, sem a lélektani törvények nem érvényesek.

És a tagadást kiegészítik a pozitív megfogalmazások, ahol arról beszél, hogy Isten a maga létezésébe akarja ölelni az embert, arról a szerves egységről beszél, amely Ő és a követői között létrejön: „Én vagyok a szőlőtők, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én öbennem, az bő termést hoz” (Jn 15, 5), „...nélkülem semmit sem tehetnek” (Jn 15, 5), „Senki sem jut az Atyához, csak énáltalam” (Jn 14, 6).

Itt tehát nem pusztán felfokozott erkölcsi erőfeszítésről, megemelt erkölcsi nívóról van szó. A természetfelettség lényege nem a „kijávitott” természet, itt egy teljesen más világról van szó. Ezt a valóságot mi „az isteni természetben való részesedés” kifejezéssel jelöljük, amely első hallásra képtelenségnek látszik. Ha azt mondom: Krisztussal való életegység - akkor is titok, de mégis talán már egy kicsit közelebb érezzük. Talán legérthetőbb, ha azt mondjuk: Isten örök szeretettel szereti az embert, és teremtményét gyermekévé fogadja, az istengyermekséggel ajándékozza meg egy örökkévalóságon át.

Így találkozik a természetes és a természetfeletti világ, amely legtökéletesebben Krisztusban valósult meg, akiben az emberi természet állandóan egységben volt Istennel akkor is, amikor itt élt a földön, akkor is, amikor meghalt, amikor feltámadt, és most is egy egész örökkévalóságon át. Ezért mondja: „Fülöp, aki engem lát, látja az Atyát is!” (Jn 14, 9). Nézzünk tehát Rá!

Ámen.

IKON

Szeress nagyon most engem, Mária,
bár nem morzsoltam úgy soha neved,
mint anyám tette, vagy a nagyanyám,
s az orosz ősök.

Gyertyát sem gyújtok. Tőlük
már messze estem.

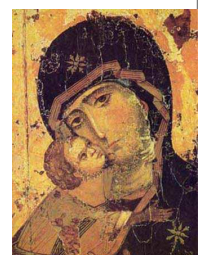
De én is szerettem, sőt megőriztem
ezüst-virággal átszőtt képedet,

és mint a gyerek,
hozzád hazamegyek,
ha baj van.
Lásd, ma csalódtam:
másképp gondoltam el
és ellenem menettel
minden, de minden.

Ők még a pócsi
Máriához jártak,

kocsin, gyalog -
én azt szeretném, ha fehér kezed,
ez az ötujjú keskeny mozdulat,
mely itt a képen ma is felragyog,
elindulna felém,
akár a Fény.

Szent-Gály Kata

KITEKINTŐ

B. Tóth Klára

Almás pite a lélek mérlegén

Kell-e részecskegyorsító ahhoz, hogy észre- vegyük Istent?

A krisztusi lelkiület a gyermekszívben sokszor hamarabb kap zöld utat. A gyermek nem a felnőttek mércejével méricskéli a szeretet mennyiségét.

Az adok-kapok viszonyulás társadalmi beidegződése még nem határozza meg a tetteit, nem a lelki cserekereskedelem motiválja a cselekvésre. Döntései ösztönösen, belülről fakadnak fel, tiszta forrásként. Gondolhatnánk, hogy joggal forog maga körül, hiszen azt tapasztalja, hogy minden és mindenki érte van. Mégis számtalan olyan esetet látok a családban és láttam-tapasztaltam a múltamban, ahol a gyermekek spontán megnyilvánuló önzetlen szeretete sok felnőtt keresztyének példát adhatna. Pedig még nem befolyásolják a családi hagyományok, még kevésbé a társadalmi elvárások a közösségi szemléletnek ezeket az ösztönös megnyilvánulásait. Az isteni mag ott mocorog bennük, nem nyomja el még a sok rára-kódott réteg.

Veronka két és fél éves, édesanyja ad neki egy almás pitét, aztán levág egy picit nagyobb szeletet:

– Ezt add Gábornak – mondja vérbeli pedagógusként.

A gyerek jobb kezében a kisebb, balban a nagyobb pite, és magában ismétli a leckét:

– Ez Babáé, ez Bábojé. – Ahogy totyog a kerti úton a kint játszó testvére felé, egyre fogy a meggyőző erő a hangjában. Végül felcsillan a szeme, megcseréli a neveket, felmutatja a nagyobb pitét: – Ez Babáé, ez Bábojé – szorongatja jobb kézzel a kisebbet. Édesanyja persze lesi az ablakból, nem véletlenül adta a kezébe a két különböző sütit...

Aztán megint elbizonytalanodik. Anyukája szavai villannak eszébe, vagy megszólalt a lelkiismerete? Ahogy közeledik a süti átadásának pillanata, egyre halkabban tulajdonítja magának a nagyobb szeletet. Mire odaér, sikeresen leküzdötte magában az önzést és öccse felé nyújtja a nagyobb süteményt: – Ez Bábojé – és belenyomja a kezébe az addigra már péppé lapult almás pitét.

Virág hat éves, mikor az újszülött Matyi babát hazahozzuk a kórházból. Hazaérkezésünk napján odamegy a rácsos ágyhoz, és a frissen felhúzott babaágyne-műre ülteti kedvenc négerbabáját, Zulejkát. Előzőleg megmosdatja, kimossa a ruháját, felhúzza rá a két kis zoknit, a két cipőt, amikre mindig úgy vigyázott, el ne vesszenek, és megpuszítja a kis barna babaarcocskát. Elbűcsúzik tőle. Eddig a napig mindig vele aludt, minden-hova magával hurcolta. Mire hazaérkezünk a kórházból,

Zulejka már ott várakozik frissen, illatosan a rácsos ágy közepén, mint egy takaros vendégváró háziasszony. Csodáldozó kérdéseinkre így válaszol Virág:

– Nagypapa mindig azt mondta, az a legnagyobb adás, ha azt adjuk, ami nekünk a legkedvesebb.

Egy éve halt meg lelkész nagypapája, akivel nagyon bensőséges volt a kapcsolata. Azt hittük, túl van az elvesztésén, nem foglalkozik már vele, eléggé lekötik a napi események. De a lelkiülete, a mondatai, egész élete példája mély nyomot hagytak benne.

A kislányból azóta négy gyermek édesanyja lett és aktívan szolgáló keresztyén ember, Abból a gyerekkori isteni magból kinőtt fácska hatalmas fává terebélyesedett, sokan megférnek az oltalmában.

A média 14-én jelentette be a szenzációs hírt, hogy a svájci CERN nagy részecskegyorsítójában, a svájci-francia határon 100 méterrel a föld alatt megépített, 27 km hosszú kör alakú, Nagy Hadron-ütköztető nevű alagútban jelzéseket találtak az ún. isteni részecskével kapcsolatban, mely után már régóta kutatnak a részecskefizikusok, mert ezt tartják felelősnek az egész univerzumban létező minden anyagért. Ha a tudományosan Higgs-bozonnak nevezett elméleti részecske létezése bebizonyosodik, és ismertté válnak a tulajdonságai, választ kap a tudomány arra a kérdésre, hogy az ősrobbanás után mitől lett tömege az elemi részecskének, ami minden élőnek az alapja? Eggyel közelebb lépünk a Gauguin által vizuálisan is megfogalmazott alapvető emberi kérdésekhez: honnan jöttünk, kik vagyunk, hová megyünk?

De amellett, hogy a keresztyénséget is nyilván ugyanúgy érdeklik a tudományos eredmények, mint a materialistákat, nem érdemes abban reménykedni, hogy ez a várható tudományos szenzáció végső érv lesz Isten léte mellett. Az a kis belső mag, isteni teremtettségünk lelki eredője Jézus Krisztus által növekszik bennünk. Tudományos bizonyítás nem érinti a hit ajándékát. Ha meg tudjuk látni minden ránk bízottban, minden szembejövőben az isteni teremtettség csodáját, ha az arcokon felfényleni véljük a krisztusi tekintetet, nem kellene fénysebes-ségre gyorsított protonnyalábok a felismeréshez, hogy minden ember testvér Krisztusban.

IGENAPTÁR

1. szerda

[2Sám 24.2.9-17](#); [Zs 31](#); [Mk 6.1-6](#)

Nagyot vétettem, ezért bocsásd meg, Uram, szolgád bűnét!

2. csütörtök: URUNK BEMUTATÁSA (ünnep)

[Mal 3.1-4](#) vagy [Zsid 2.14-18](#) [Zs 23](#)
[Lk 2.22-40](#)

Eljön templomába az Úr, aki után vágyódunk

3. péntek

(Szent Balázs, Szent Anszgár–Oszkár)

[Sir 47.2-11](#); [Zs 17.31-51](#); [Mk 6.14-29](#)

Egész szívvel dalolt Dávid az Úrnak, és szerette Istenét

4. szombat

(Szent Veronika, Szent Hrabanusz Maurusz, Korzini Szent András)

[1Kir 3.4-13](#); [Zs 118.9-14](#); [Mk 6.30-34](#)

Adj szolgádnak tanulékony szívet!

5. vasárnap: ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP

(Szent Ágota, Szent Adél)

[Jób 7.1-4.6-7](#); [Zs 146](#); [1Kor 9.16-19.22-23](#); [Mk 1.29-39](#)

Küzdelem a halandó sorsa a földön

6. hétfő: MIKI SZENT PÁL ÉS VÉRTANÚTÁRSAI

(Szent Dorottya)

[1Kir 8.1-7.9-13](#); [Zs 131](#); [Mk 6.53-56](#)

Örömmel építettem neked lakásul házat, örök lakóhelyül

7. kedd

[1Kir 8.22-23.27-30](#); [Zs 83](#); [Mk 7.1-13](#)

Uram, Istenem, hallgasd meg a kiáltást és az imádságot

8. szerda

(Emiliáni Szent Jeromos)

[1Kir 10.1-10](#); [Zs 36.5-40](#); [Mk 7.14-23](#)

Áldott legyen Istened, az Úr, aki Izrael trónjára ültetett

9. csütörtök

[1Kir 11.4-13](#); [Zs 105.3-40](#); [Mk 7.24-30](#)

Elhajolt Salamon szíve az Úrtól, ezért megharagudott rá az Úr

10. péntek: SZENT SKOLASZTIKA

[1Kir 11.29-32](#); [12.19](#); [Zs 80](#); [Mk 7.31-37](#)

Jeruzsálem városát kiválasztottam

11. szombat

(A lourdes-i Szűz Mária, Anáni Szent Benedek)

[1Kir 12.26-32](#); [13.33-34](#); [Zs 105.6-22](#); [Mk 8.1-10](#)

Nem tért meg gonosz útjáról Jeroboám

12. vasárnap: ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP

[Lev 13.1-2.45-46](#); [Zs 31](#); [1Kor 10.31 - 11.1](#); [Mk 1.40-45](#)

A poklos ember tisztátalan, a táboron kívül legyen a lakása

13. hétfő

[Jak 1.1-11](#); [Zs 118.67-76](#); [Mk 8.11-13](#)

Hitetek próbája állhatatosságot eredményez

14. kedd: SZENT CIRILL ÉS METÓD, Európa társvédőszentjei (ünnep)

(Szent Bálint)

[ApCsel 13.46-49](#); [Zs 116](#); [Lk 10.1-9](#)

A pogányok örvendezve magasztalták az Úr igéjét

15. szerda

[Jak 1.19-27](#); [Zs 14](#); [Mk 8.22-26](#)

Legyetek megvalósítói az igének, ne csak hallgatói!

16. csütörtök

(Szent Julianna)

[Jak 2.1-9](#); [Zs 33](#); [Mk 8.27-33](#)

Ha hitetek szerint éltek, ne legyetek személyválogatók!

17. péntek

(A szervita rend hét szent alapítója)

[Jak 2.14-24.26](#); [Zs 111](#); [Mk 8.34 - 9.1](#)

Amint a test lélek nélkül holt, úgy a hit is holt tettek nélkül

18. szombat

(Boldog Fra Angelico)

[Jak 3.1-10](#); [Zs 11](#); [Mk 9.2-13](#)

Ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember

19. vasárnap: ÉVKÖZI 7. VASÁRNAP

[Iz 43.18-19.21-22.24b-25](#); [Zs 40](#); [2Kor 1.18-22](#); [Mk 2.1-12](#)

Én vagyok az, aki eltörölöm álnoksá-

godat, és vétkeidre többé nem emlékezem

20. hétfő

[Jak 3.13-18](#); [Zs 18B](#); [Mk 9.14-29](#)

Ki bölcs és értelmes közöttetek: mutassa meg magatartásával!

21. kedd

(Damiáni Szent Péter)

[Jak 4.1-10](#); [Zs 54.7-23](#); [Mk 9.30-37](#)

Közeledjétek Istenhez, és ő is közeledni fog hozzátok!

22. szerda: HAMVAZÓSZERDA

(Szent Péter apostol székfoglalása)

[Joel 2.12-18](#); [Zs 50](#); [2Kor 5.20 - 6.2](#); [Mt 6.1-6.16-18](#)

Szíveteket szaggassátok meg, úgy térjétek meg!

23. csütörtök

(Szent Polikárp)

[MTörv 30.15-20](#); [Zs 1](#); [Lk 9.22-25](#)

Eléd adtam ma az életet és a halált, az áldást és az átkot

24. péntek: SZENT MÁTYÁS APOSTOL (ünnep)

[ApCsel 1.15-17.20-26](#); [Zs 112](#); [Jn 15.9-17](#)

A sors Mátyásra esett, mire a többi apostol közé sorolták

25. szombat

[Iz 58.9b-14](#); [Zs 85](#); [Lk 5.27-32](#)

Ha kenyeret adsz az éhezőknek, felragyog világosságod

26. vasárnap: NAGYBŐJT 1. VASÁRNAP- JA

[Ter 9.8-15](#); [Zs 24](#); [1Pét 3.18-22](#); [Mk 1.12-15](#)

Szövetségre lépett az Úr velünk és minden élőlényvel

27. hétfő

[Lev 19.1-2.11-18](#); [Zs 18B](#); [Mt 25.31-46](#)

Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!

28. kedd

[Iz 55.10-11](#); [Zs 33](#); [Mt 6.7-15](#)

Isten igéje véghezviszi mindazt, amit az Úr akar

29. szerda

[Jón 3.1-10](#); [Zs 50](#); [Lk 11.29-32](#) *Ninive lakói megtértek a rossz útról*

Fritz Tamás

MOST KELL KITARTANI!

EGY CSEPP KÖZÉLET

Orbán Viktor és a kormány néhány nappal ezelőtt kimondta a kulcsszót: az ország érdeke mindennél előbbre való. Előbbre való – s ezt már én teszem hozzá – egy párt, egy kormány érdekénél, előbbre való, mint egy vagy több személy önérzete, büszkesége.

Jó, hogy megtörtént a fordulat a kormány eddig vitt stratégiájában, s a fejjel a falnak menés helyett az elkerülhetetlen tárgyalás, egyezkedés eszközeit vette elő. Szükség is volt erre, ugyanis egy világ kelt fel ellenünk, hogy megvédje tőlünk modern kori szakrális isteneiket, a bankokat és a vezető pénzügyi köröket – s persze megvédje a vezető nagyhatalmak pozícióit, mert titkon már ezt is féltette.

Mint ahogy Jézus mondta – s erre egy korábbi cikkemben már utaltam –, „legyetek ravaszok, mint a kígyók, s szelídek, mint a galambok”. Most a szent ravaszság ideje jött el; a velünk szembe jövő jéghegyeknek nem neki kell menni, hanem kikerülni azokat, és lavírozni köztük. És ami nagyon fontos: ez nem a céljaink feladását jelenti, hanem a célok eléréséhez legmegfelelőbb eszközök és módszerek megtalálását! Miként a háborúban: ha túlerőben, méghozzá borzasztó nagy túlerőben van az ellen, akkor mit is tesz a bölcs tábornok? Nem indul öngyilkos harcba, hanem visszavonulót fúj, a hátszágban összegyűjti az erőket, a potenciális szövetségeseiket, és stratégiát vált. (Például megtanul visszafelé nyilazni... Ezt tudták valaha valakik, ugye emlékszünk rájuk?) De mindez azért van, hogy céljait elérje, szívósan, ravaszul, okosan, bölcsen, ha kell, szelíden, ám ha kell, és főleg eljön a pillanat, akkor keményen és rettenetes haraggal.

De az utóbbinak most nincs itt az ideje. Most még lehet, hogy a jegybanktörvény ügyében is engedni kell, esetleg más törvények esetében is; ám ez nem azt jelenti, hogyha eljön a megfelelő világpolitikai pillanat, akkor ne kellene visszatérni alapkérdésekre és tabutémákra, mint például a jegybanki függetlenség neoliberais mantrájára. De a dolgok ritmusát meg kell érezni, a helyes arányokat át kell látni.

Annál is inkább, mert úgy vélem, fordulat előtt állunk!

Minden változik, csak a változás nem – mondják az angolok. S különösen így van ez az immáron húsz éve egymásba kapaszkodott világban, ahol napok alatt dől el országok sorsa a számítógépes spekulációk sűrűjében.

Két dologra utalnék.

Az egyik Ausztria példája. Emlékszünk, hogyan reagált az Európai Unió, amikor 1999 végén, 2000 elején a jobbközép Néppárt kormánykoalícióra lépett a Jörg Haider vezette nemzeti radikális Szabadságpárttal? Irtozatos haragra gerjedt, s azzal kürtölte tele a világot, hogy Ausztria letért a demokrácia útjáról, és fasizálódik, sőt náciasodik – s tette mindezt akkor, amikor még el sem kezdte a munkáját a jobboldali kormánykoalíció! Tehát előre megmondta, hogy mi fog történni, azaz rendelkezett a jövőbe látás képességével. S ráadásul e prejudikáció

alapján gazdasági szankciókat vezettek be Ausztria ellen, emellett pedig olyan hangulatot gerjesztettek a világban, hogy az ország egyszerűen elviselhetetlen és szalonképtelen. Mindebben élen járt a számunkra is oly szimpatikus Martin Schulz, az Európai Parlament szociáldemokrata frakciójának vezetője, aki akkor kijelentette: Ausztriába ma már nem illik síelni menni...

Azt hitték sokan akkor, hogy Ausztriának vége, jó néhányan gondolták ezt szervilisen Magyarországon is. Am mi történt? Schüssel kancellár megőrizte nyugalmát, sőt, a külügyminiszteri posztra a Szabadságpárt politikusát helyezte, s Ausztria folytatta szokásos kiegyensúlyozott bel- és külpolitikáját. (Hogy most milyen átkokat szórnak ránk, az már egy külön történet.) Az EU pedig, szégyenszemre, szép csendesen visszavonta a szankciókat, és néhány hónap alatt helyreállt Ausztria tekintélye.

Nagyon fontos példa ez: ha ma azt hisszük és érezzük, hogy minket tönkretett a világ, a pénzügyi körök, az EU, az USA és a többiek, akkor tudnunk kell, hogy ebben a világban immáron minden gyökeresen megváltozhat, rövid idő alatt fordulhat meg országok, nemzetek sorsa – de jó irányba is.

S ez a másik dolog, amit kiemelek: a hatás–ellenhatás törvénye. Vegyük észre – amit az európai és globális támadóink nem érzékelnek –, hogy igaz, most legyaláztak bennünket, de már kezdenek felszínre törni azok a hangok, amelyek felismerik, itt igazságtalan pellengérré állítás zajlik. Magyarország példája másokat is figyelmeztethet a világban: legközelebb mi következhetünk. Magyarországból lényegében mártírt csináltak néhány hónap alatt, akárcsak 1956-ban. Ám az '56-os, a világ csodálatát kiváltott ellenállásunk az akkori elnyomó hatalommal szemben kivívta a világ elismerését. És példát adott.

A világ nemcsak pénzügyi és politikai gurukból áll, hanem a velük szemben álló erők sokaságából is, s a mi kitartásunkból sokan meríthetnek. A hatás ellenhatást szül; most kell igazán kitartanunk, s néhány hónap, és megváltozik a rólunk alkotott kép, ebben szinte biztos vagyok. Sőt, most már felelősséggel tartozunk azoknak, akik titkon bíznak bennünk a világban, és szurkolnak nekünk.

Viszont most már tényleg eljött annak az ideje, hogy a Fidesz–KDNP és a kormány észrevegye igazi szövetségését, a nemzeti civil társadalmat, és ne csak akkor használja, amikor éppen kedve szottyán rá.

Nagyon sokan segítenének, de ahhoz végre ki kell nyújtani azt a bizonyos kart, mégpedig őszintén. Ha a nemzeti civil és polgári tábor megmutatja erejét, annak is híre megy majd szerte a világban, s Obamától Sarkozyig és a pénzügyi gurukig, mindenki látni fogja, hogy ez az ország komolyan gondolja, amit csinál.

„Látjátok ezt a táncot? Halljátok e zenét?”

Forrás: Magyar Hírlap

Üzenet gyermekemnek

Kedves Fiam (Lányom)!

Ha eljön majd a nap, amikor öregnek látsz, pedig még nem is leszek az, kérlek, légy hozzám türelmes, és próbáld megérteni.

Ha leeszem a ruhámat..., ha nem tudok rendesen felöltöznem..., légy türelmes. Jussanak eszedbe azok az idők, amikor én tanítottalak erre!

Ha beszélek Hozzád, és ezerszer elismétlem ugyanazt a dolgot..., ne szakíts félbe..., hallgass végig! Amikor kicsi voltál, nekem is ezerszer kellett elolvasnom ugyanazt a mesét, míg el nem aludtál...

Ha nem akarok megmosakodni, ne szégyeníts meg emiatt, meg se fedd j érte... Jusson eszedbe az a millió ötlet, amit kitaláltam, hogy rá tudjalak venni a mosdásra!

Ha látod, hogy milyen tudatlan vagyok a technikai újdonosságokkal kapcsolatban..., adj elég időt, és ne nézz rám gúnyos mosollyal. Mert én tanítottalak meg valaha sok mindenre..., például hogy egyél jókat, öltözködj szépen..., és hogy hogyan nézz szembe az élettel.

Ha néha nem emlékszem dolgokra vagy elveszítem a beszélgetésünk fonalát..., adj gondolkodási időt, hogy eszembe jusson..., és ami a legfontosabb, az nem is a mondanivalóm, hanem az, hogy veled legyek, hogy figyelj rám...

Ha valaha nem akarok enni, ne erőltesd, jól tudom, hogy mikor kell ennem és mikor nem.

Ha gyenge lábaim nem engednek sétálni..., nyújtsd a kezéd..., ugyanúgy, ahogy azt én tettem, amikor te tanultál járni.

És amikor egy napon azt mondom Neked, hogy nem akarok tovább élni..., hogy meg akarok halni..., ne légy rám dühös..., egyszer ezt is meg fogod érteni...

Próbáld megérteni, hogy a koromat nem megéltem, hanem túléltem.

Egy nap majd megérted, hogy minden hibám ellenére mindig a legjobbat akartam Neked, és hogy az utat szerettem volna előkészíteni a számodra.

Nem érezhetsz sem szomorúságot, sem dühöt vagy tehetlenséget, ha a közeledben vagyok. Melletted kell lennem, próbáld hát megérteni, és segíts nekem, ahogy azt én tettem, amikor megszületted.

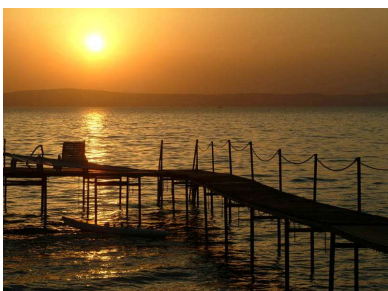
Segíts járnom..., segíts befejezni az utamat szeretettel és türelemmel. Megfizetlek érte majd egy mosollyal, és azzal a mérhetetlen nagy szeretettel, amelyet mindig is éreztem s ma is érzek irántad.

Kunszery Gyula **AZ ISTEN-TÓNÁL**

**A végtelen nagy Isten tóhoz
elvánszorgott én tikkadt lelkem,
letérdepelt a partjainál
és szürcsölt, habzsolt szent vizéből,
s belőle békességet nyertem.**

**Föltornyozódott Isten-vágyam
S belemérltem a habokba;
zúgott, zengett a csodás tenger,
nagy kérdéseket harsonázott
s felelgettem halkán, dadogva.**

**„Mért jöttél hozzám?” — szólt az Isten
mert, mert már régen, nagyon régen
akarlak, vágylak és szeretlek,
szomjazlak, hívlak: Isten, Isten,
oh add vissza az üdeségem!**

**Botorkálva a bűn pusztáin
előttem lengett fényességed,
mint tündöklő fata morgana,
és most, hogy végre elértelek,
nem kérek mást, csak Téged, Téged!**

**„Legyen — zúgott az Isten-tenger
s harsogva, bűgva, sírva, zengve
rám omoltak a nagy hullámok
s én ittam, ittam, ittam ittam
és belefulladtam az Istenbe.**

<p>11. szombat</p>	<p>Ifi-kör — Balatonszemes, Ifjúsági Találkozó Indulás 8 órakor a templom elől. Hazaérkezés: kb. 18 órára.</p>	<p>PROGRAM: 09.30—Gyülekező 10.00—Köszöntés 10.15—Kanizsai Antióchia 11.15—Közös éneklés, játék 11.45—Agape 12.30—Káoszjáték (Bálint Gábor atya) 13.45—Meglepetés 14.30—Szentségimádás 15.00—SZENTMISE</p>															
<p>13. hétfő</p> 	<p>Olvasókör (Kezdési idő: este 7 óra) Egy falusi plébános naplója Georges Bernanos (1888-1948) regényében egy ifjú plébános legelső szolgálati helyén, hogy imádságra képtelen lelkét megvizsgálja és Isten felé emelje, elhatározza, hogy minden este teljes őszinteséggel leírja "egy amúgy rejtély nélküli élet nagyon szegényes, jelentéktelen titkait."</p>																
<p>17. péntek</p>	<p>Felnőtt katekézis 5. alkalom (19.00 ó. Emeleti díszterem)</p>																
<p>18. szombat</p> 	<p>Ministránsok és zsoldárenekesek téli túrája Kőszegre (Indulás 8.00 ó.) Téli álma után, amit egy hangárban, azaz fedett helyen tölt, újra „bevetésre indul” a Tűzmadár. Éspedig veletek, zsoldárenekesekekkel, ministránsokkal. Február 18-án (szombaton) téli túrára indulunk Kőszegre. „Jurisics túránk” (Jurisics Miklós Kőszeg legendás várkapitánya volt) így néz ki: Indulás reggel 8 órakor a templom előtti parkolóból. Érkezés Kőszegre 10 óra körül. Roham az Óház kilátóhoz a Hétforrás érintésével. Csata két hadseregére osztva a vár birtoklásáért. Az egyházközségi üdülőben „gazdag lakoma”, azaz: szalonna sütés forralt bor, akarom mondani forró teával. Találkozás missziós atyákkal a kőszegi verbitáknál. Délután 5-6 óra között hazaindulás. Érkezés legkésőbb este 8 órára a templom előtti parkolóhoz. Mostani alkalmunkra velünk tarthatnak azok a társaitok is, akik a betlehemes játékban szerepeltek. Ezt ajándékként kínáljuk nekik.</p>																
<p>25. szombat</p>	<p>Egyházmegyei Családi Nap - Kaposvár, 2012. február 25. Indulás: 8.00-kor a templom elől a Tűzmadár nevű buszunkkal. Jelentkezni Gyenes Edit hitoktatónőnél a 30/5010324-es számon lehet.</p> <table border="0"> <tr> <td>9,00</td> <td>Érkezés, regisztráció</td> </tr> <tr> <td>10,00</td> <td>A szeretet eszköztára — Nyéky Kálmán atya előadása</td> </tr> <tr> <td>11,15</td> <td>Szünet</td> </tr> <tr> <td>11,30</td> <td>Beszélgetés az előadásról</td> </tr> <tr> <td>12,00</td> <td>Ebéd</td> </tr> <tr> <td>13,30</td> <td>Szeretetyelv — Kéri Kitty és Oberfrank Pál előadása</td> </tr> <tr> <td>15,00</td> <td>Szünet</td> </tr> <tr> <td>15,30</td> <td>Szentmise</td> </tr> </table> <p>Hazaindulás: 17.00-kor.</p>	9,00	Érkezés, regisztráció	10,00	A szeretet eszköztára — Nyéky Kálmán atya előadása	11,15	Szünet	11,30	Beszélgetés az előadásról	12,00	Ebéd	13,30	Szeretetyelv — Kéri Kitty és Oberfrank Pál előadása	15,00	Szünet	15,30	Szentmise
9,00	Érkezés, regisztráció																
10,00	A szeretet eszköztára — Nyéky Kálmán atya előadása																
11,15	Szünet																
11,30	Beszélgetés az előadásról																
12,00	Ebéd																
13,30	Szeretetyelv — Kéri Kitty és Oberfrank Pál előadása																
15,00	Szünet																
15,30	Szentmise																

A NAGYKANIZSAI SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik: minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek ; e-mail: szentjosefplebania@hotmail.com , honlap.: www.szentjosef.plebania.hu

Hivatali idő a plébánián: hétfőtől péntekig de. 8-10 és du. 4-6 között telefon: (93) 313-849, 06/30/5085542